

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 39 ■ јун, 2018. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

**30. јун,
дан општине
Чајетина**

ТЕМА БРОЈА: ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ

**Велике пројекте
настављамо,
политичку
стабилност чувамо**

Стране 2 до 10

ПРЕДСТАВЉАМО
ХОТЕЛЕ ЗЛАТИБОРА

**Хотел „Ирис“
– раскошни цвет
Златибора**

Стране 12 и 13

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ

**За Марину је
Златибор омиљено
место на свету**

Страна 24

ФК „ЗЛАТИБОР“
СЕ ПЛАСИРАО
У ПРВУ ЛИГУ
СРБИЈЕ

**Остварен
највећи успех
чајетинског
фудбала**

Страна 32

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

**Признања
„Видовдански
витез“ додељена
десети пут**

Страна 11

ПРИВРЕДНО ДРУШТВО ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР ЧАЈЕТИНА

**МЛЕКАРА
НАША ЗЛАТКА**

ЕКО АГРАР

Из најбоље жеље свим становницима општине Чајетина поводом општинског празника, нека ово буде и једна додатна порука: намеравали смо да заједно овај Дан општине радно обележимо пред Владом Србије 2. јула у Београду, где би масовним протестом указали на једно непримерено понашање актуелне државне власти према локалној самоуправи. Ка тамо поведемо све наше пријатеље, грађане и инвеститоре и подићемо глас што државна власт неће с нама да разговара о важним животним питањима, што доноси противзакониту Уредбу о проглашењу Парка природе „Златибор“, прави опструкцију изградње златиборске тондоло... Али уочи нашег одласка изненада смо добили позив за разговор од Владе Србије, баш на 2. јул. Одазваћемо се том позиви, али нећемо коначно одустати од протеста и масовног изражавања незадовољства грађана општине Чајетина. Као знак наше добре воље протест ће бити привремено одложен, да бисмо актуелној републичкој власти дали још једну прилику да коначно престане да се изживљава над Златибором и Чајетинцима.

ПРЕДСЕДНИК МИЛАН СТАМАТОВИЋ ПОВОДОМ ДАНА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Велике пројекте настављамо, политичку стабилност чувамо

Председник општине изражава наду да ће се у будућем периоду сви започети пројекти решавати неком мирнијом, уређенијом и бржом динамиком, што је интерес општине Чајетина и бројних инвеститора, а наравно и Србије

Кад се осврнем на период од прошлог до овог Дана општине, могу оценити да је још једна успешна година иза нас. Али не могу рећи да није могло боље и више. С обзиром у каквим условима живимо, у каквој уређеној и недемократској држави и под притисцима од неразумне владајуће гарнитуре на републичком нивоу, ипак могу рећи да смо задовољни и да је пуно тога урађено, уз надљудске напоре свих

запослених у јавним службама и Општинској управи”.

То, оцењујући годину између два општинска празника, за „Златиборске вести” истиче председник општине Чајетина Милан Стаматовић. Он изражава наду да ће се у будућем периоду сви започети пројекти решавати неком мирнијом, уређенијом и бржом динамиком, што је интерес општине Чајетина и бројних инвеститора, а наравно и Србије.

„На неке ствари не може-

мо и нисмо могли да утичемо. Оне на које можемо да утичемо трудили смо се да одради-мо у складу са законом и на највеће могуће задовољство наших грађана и инвеститора, што је обострани интерес, циљ и задатак локалне самоуправе. Тако да нам у овој години предстоји наставак ових великих капиталних пројеката, како смо и рекли у претходној години када смо уложили велики труд и средства да развијемо комплетну територију општи-

не Чајетина. Да улажемо новац равномерно, да не запостављамо поједине сеоске и месне заједнице или делове општине на рачун других делова”, напомиње председник и наставља:

„И то је, поред осталог, резултат неког политичког јединства које ми имамо у општини Чајетина, разумевања свих чланова већа и одборника који су под сталним, перманентним притисцима од стране људи који не мисле добро овој општини. Али ми смо се стварно трудили када смо правили одборничку листу, уводили људе у овај посао којим се бавимо и у политику, да водимо рачуна да то буду људи који имају част, углед, поштење и достојанство, који имају своје биографије. Тако да смо у томе успели, па резултат тога јесте и ова политичка стабилност. Тим људима посебна захвал-

ност, а наравно и нашим грађанима који нас у овој подржавају и разумеју”.

Председник општине је рекао и ово: „Појединци имају право да се не слажу са нама и да критикују, што је њихово право. Али све док је то у духу елементарне културе и поштовања, ми то ценимо и поштујемо. Када пређу те границе ми жестоко узвраћамо, тако што им кажемо више пута за час и углед и национални интерес, јер се Србија брани животом. Које то није јасно ми шаљемо ту поруку, да воде рачуна о томе и да неће моћи са нама тек тако да се односе и износе неистине, јер ће им се то вратити као бумеранг, већ им се и враћа. Све те отровне стре-

У овој години предстоји наставак великих календарних пројеката да развијемо комплетну територију општине Чајетина

али и интереси грађана Чајетине који нису у могућности да се правовремено припреме за све евентуалне ситуације које могу да проистекну из таквог планског акта. Општинско руководство сматра да намера актуелне државне власти није да заштити Златибор, већ да на приватним парцелама Парка природе „Златибор” забране градњу и да то земљиште купе-

Милан Стаматовић с тим у вези напомиње да је поента планираног одласка на протест 2. јула у Београд пред Владу Србије била управо заштита овог места и борба за очување свега онога што смо до сада урадили:

„Значи поштовање Устава и закона, приватне имовине и амбијента који је направљен. Овде не може неко правним насиљем да намеће неке од-

упутили смо писмо премијерки, како доликује, јер и ми смо део државног апарата и ове државе. Али они то не схватају да су председник државе и премијерка свим грађанима, чак и оним општинама које их не подржавају, опозиционим, а они то морају да поштују. Очигледно да живимо у једном тоталитарном режиму где и сам председник има амбиције да покори целу Србију и да је подреди себи, да нико не сме да изнесе своје мишљење. Што се тиче општине Чајетина, овде су очигледно погрешили, ми ћемо част, углед, достојанство и интересе ове општине и Србије штитити животима. А постављамо њима питање да ли су они спремни да за своје

ле које испалују не остављају траг на нама и само могу да им поручим у духу старе пословице: „Пси лају, а каравани пролазе”.

Једна од озбиљних несугласица између општине Чајетина и државе у последње време односи се на државне одлуке око Парка природе „Златибор”. Територија која је обухваћена Просторним планом Парка природе „Златибор” знатно је шира од подручја које је дефинисано уредбом о његовом проглашењу. То је држава учинила не наводећи разлоге, циљеве, мотиве за такав обухват плана. Њиме су, очигледно, прекршене одредбе Закона о планирању и изградњи,

по ниским ценама. А када заврше тај посао, укинуће уредбу на исти начин на који су је и усвојили, што ће им омогућити да купљено земљиште које је богато извориштима вода, шумама и погодно је за пољопривреду скупо продају или да на њему сами граде.

Једна од озбиљних несугласица између општине Чајетина и државе у последње време односи се на државне одлуке око Парка природе „Златибор”

одлуке, исто тако и за Србију, положи на олтар своје животе. Овде се ради о озбиљним стварима и овог пута су се намерили на озбиљне противнике”, закључује председник Стаматовић и додаје:

„Моја порука је да би им било паметније да нас нису дирли, да су пустили да радимо, ми не бисмо имали проблема са њима. Са нашом државом ми, наравно, немамо проблем, поштујемо нашу државу и њене институције, али не поштујемо људе који су узурпирали власт и државне институције мислећи да су они изнад закона и Устава, изнад Србије”.

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: АРСЕН ЂУРИЋ, ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ

У капиталним инвестицијама учињен значајан помак

Оцењујући период као веома успешан, Арсен Ђурић напомиње да се интензивно граде гондола и Постројење за пречишћавање отпадних вода, завршава Културни центар, креће изградња цевовода за сигурно водоснабдевање, у путну инфраструктуру општина је уложила преко 200 милиона динара

Сумирајући остварено од прошлог до овог Дана општине Чајетина, најразвијеније локалне самоуправе у овом делу Србије, заменик председника општине Арсен Ђурић оцењује да је то био веома успешан период. И у погледу реализације и испуњења буџета, и када је реч о најважнијим капиталним инвестицијама, као и у организацији многих манифестација.

У свим капиталним инвестицијама, сумира за „Златиборске вести“ Ђурић, учињен је значајан помак:

– Једна од њих односи се на завршетак изградње Културног центра на Златибору. Тај објекат потпуно је грађевински завршен, а добар део унутрашњости је опремљен. Очекујемо да до јесени Културни центар буде у потпуности завршен и пуштен у функцију.

Гондола, постројење за отпадне воде, цевовод...

Златиборска гондола је, наравно, кључни подухват за туризам и развој нашег краја, њена изградња управо је почела у периоду између два Дана општине:

– Од децембра прошле године започети су радови на изградњи гондоле. Поред обимних послова обављених на последњој станици на Торнику, већ је завршена и почетна станица, па се ових дана чека дозвола за изградњу

стубова, да би се даље у континуитету наставило са изградњом овог значајног објекта – истиче заменик председника општине Чајетина.

Он по важности издваја и започете радове на изградњи Постројења за пречишћавање отпадних вода, што је веома значајан објекат када је у питању заштита животне средине:

– Златибор је са својим снажним туристичким развојем и грађном хотела и других капацитета имао велики проблем када су у питању отпадне воде. Реализацијом овог пројекта решава се проблем отпадних вода. Изградња постројења се финансира донацијом словеначког Центра за међународну сарадњу, који је донирао 1,5 милиона евра и средствима општине Чајетина која је за ту намену у свом буџету планирала три милиона евра. У плану је да до краја 2018. године буду завршени грађевински радови, а до пролећа наредне године да се изврши монтажа опреме и до летње сезоне постројење буде у функцији.

Од осталих важних послова Арсен Ђурић помиње и почетак изградње цевовода од Карауле до Тић поља, до будућег новог резервоара за воду. У плану је да буде завршен до краја ове године. Изградиће се нови резервоар од 2.000 кубика воде, који ће побољшати и осигурати снабдевеност свих потрошача водом.

– Урађено је и много путева и улица, како на Златибору и Чајетини тако и у сеоским месним заједницама. Те активности се настављају и током ове године. Преко 200 милиона динара је општина уложила у путну инфраструктуру. До сада су била два тендера и ове године ће бити расписана још два. Све што је планирано биће и реализовано током ове године.

Наш саговорник подсећа да се интензивно радило на уређењу нових туристичких локалитета, као и на продужењу пешачких и бициклистичких стаза. Уређиване су и нове парковске површине.

– Отпочели су радови на уређењу новог парка преко пута зграде Туристичке организације на Златибору. То ће бити један савремени и забавни

парк са теретаном на отвореном, мобилијаром, разним справама за децу, затим скејт парком, атлетском стазом и многим другим садржајима. Надамо се да ће до краја године комплетно бити завршен.

Општина Чајетина је недавно донела одлуку о покретању поступка за израду Плана детаљне регулације за кружни ток у Тић пољу.

– Тиме би се значајно олакшао улазак и излазак са Златибора, посебно за спортску халу, Студентско одмаралиште, „Чиготу“, Дино парк. Користите то, наравно, и регулацији саобраћаја са магистралног пута ка ауто-кампу, Рудинама, Стопића пећини, Сирогојну. Након израде пројекта обратимо се „Путевима Србије“, пошто је магистрални пут у њиховој надлежности, и покушајте да заједничким снагама реализујемо тај подухват, као и пројекат расвете од Чајетине до Фарме, читавом дужином магистралног пута – најављује Ђурић.

Организовано низ значајних манифестација

Последњих година разноврсне манифестације и вредни програми важни су обележје нашег туризма и дешавања на целом подручју општине. Заменик председника општине напомиње да је у протеклих годину дана организовано низ значајних манифестација не само на Златибору, већ и у свим сеоским месним заједницама.

– Богат програм „Златиборског културног лета“ био је прошле, а и ове године нас очекује на Краљевом тргу на Златибору, као и све традиционалне манифестације које се организују већ годинама. Квалитетним и богатим програмима на Краљевом тргу желимо да употпунимо туристичку понуду како би туристи били задовољни, а наравно да на тај начин привучемо и неке нове госте. Увек настојимо да те манифестације подигнемо на виши ниво. Тиме оне постају атрактивне посетиоцима нашег туристичког центра, док оне сеоске афирмишу наша села и свако постаје препознатљиво по својој манифестацији – каже Арсен Ђурић.

М. Ј.

Приводи се крају изградња Културног центра на Златибору

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: ВЛАДИМИР ЖИВАНОВИЋ, ДИРЕКТОР ТО ЗЛАТИБОР

Период изузетних резултата у туризму Златибора

У 2017. години Златибор је по броју остварених ноћења преузео примат од Врњачке Бање, као најпосећеније туристичко место

И за Туристичке организације Златибор је година изузетних активности: најбројнијих промоција златиборске понуде у свету и код нас, одличних резултата у броју туриста и остварених ноћења, битних помака у посети страних гостију, организовања квалитетних манифестација и едукација, врло запажених медијских и других наступа, важних улагања у садржаје Златибора...

О томе за „Златиборске вести“ говори директор ТО Златибор Владимир Живановић који је, спроводећи све те активности, често предводио бројне промоције и манифестације, са изјавама редовно био присутан на најгледанијим телевизијама, стизао на многе сајмове туризма, све у настојању да што више људи чује и сазна за понуду најпосећеније српске планине.

– Активна промоција на за нас најважнијим тржиштима, којој смо се по-

себно посветили, сада даје резултате. Из држава бивше Југославије, Русије, Немачке, Чешке, Румуније на Златибор долази већи број гостију него раније. У складу с тим, угостили смо и велики број иностраних и домаћих медија. „Гардијан“ је писао о Златибору, екипе телевизија CNN и SKY били су наши гости и снимили дивне репортаже о „златној планини“. Долазили су и новинари из Кине, водећа национална телевизија те земље емитовала је у ударном термину прилог о Златибору – наводи директор ТО Златибор.

Званични статистички подаци довољно говоре о замаху туризма на нашој планини. Према ономе што је Завод за статистику објавио о туристичком промету у Србији, Златибор је у 2017. години имао преко 850.000 остварених ноћења, што је за 6,5 одсто више у односу на 2016. годину. Истовремено, Златибор је преузео примат од Врњачке Бање

као туристичко место с највећим бројем ноћења (12.891 ноћење више).

„У 2017. години Златибор је посетило 189.987 туриста, што је за 7,3 одсто више у односу на 2016. годину. Домаћи туристи су и ове године били у већини, тако да је Златибор посетило 150.082 домаћих и 39.905 страних туриста. Што се тиче броја страних гостију, Златибор је забележио повећање од 12,6 одсто и тако је и у овој категорији постигао Врњачку Бању“, наводи се, уз остало, у овим званичним подацима (а укупан број гостију увек је прилично већи од броја званично евидентираних).

Да се ова дестинација развија у правом смеру, напомиње Живановић, сведочи и недавно отварање „Гранд хотела Торник“ највишег комфора, првог са пет звездица на Златибору. Већ је, подсећамо, последњих година отворено неколико мањих хотела, а модернизовани су постојећи.

– Пуно напора улажемо и у едукативне активности. Ове године смо организовали едукацију за наше издаваоце смештаја, планирамо да то наставимо. Организована је и студиска тура у Словенију за приватне издаваоце. Што се тиче нових садржаја, урадили смо нове видиковце, стазе за пешачење, изградимо фонтану у језеру, уредити и осветлити пешачку стазу ка хотелу „Олимп“, поставити нове клупе...Ангажујемо се и на обнови туристичке сигнализације, улажемо у ауто-камп, у уређење Стопића пећине и друго – издваја најзначајније Владимир Живановић.

З. В.

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: БОЈАНА БОЖАНИЋ, ДИРЕКТОРКА ЈП „ГОЛД ГОНДОЛА“

Гондола улази у трећу фазу изградње

Обзиром да су решени проблеми имовинско-правне природе, овог лета се очекују дозволе за комплетну трасу

На изградњи златиборске „Голд гондоле“, најзначајније инвестиције општине Чајетина, обимни радови урађени су при крају прошле и током ове године. Убрзо по добијању грађевинских дозвола, чим су се стекли потребни услови, уз добру организацију послова и ефикасан рад извођача изграђене су и крајња станица на Торнику и почетна код пијаце на Златибору. Предстоји постављање стубова, а директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић о тим наредним корацима каже:

– Општина Чајетина је већ поднела захтев за трећу фазу изградње гондоле. Ускоро следи и четврта, за постављање 36 стубова ове панорамске жичаре од

центра Златибора према Торнику. Обзиром да су решени проблеми имовинско-правне природе, ми овог лета очекујемо дозволе за комплетну трасу. Не постоје препреке у погледу издавања грађевинске дозволе те врсте, јер су сагласности добијене. Све оно што је било до нас као инвеститора спроведено је у складу са законом и правилима, тако да као резултат очекујемо издавање дозволе. Извођачи радова су спремни, послове могу да убрзају у складу са временским условима.

Бојана напомиње да је завршено постављање кабла за струју, те да на локацији међустанице гондоле крећу радови на изградњи трафо-станице од два мегавата.

– Важно је истаћи да су улагања у изградњу више од 11 километара дугог далековода од центра Златибора до Рибнице значајна и за стабилно снабдевање електричном енергијом насеља Кобиља Глава и скијалишта Торник. Сада је у току поступак измене Плана детаљне регулације за гондолу у циљу уређења и организације простора на почетној и крајњој станици гондоле, кроз изградњу управне зграде и додатних садржаја који ће бити занимљиви посетиоцима и корисницима најдуже панорамске гондоле на свету – додаје директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

Она се нада да ћемо већ следеће године моћи да се возимо злати-

борском гондолом, којом ће Златибор стати уз раме с највећим светским туристичким центрима Мада су, истиче Бојана, политичка саплитања, отежање с добијањем дозвола и изостанак подршке од дела државних институција успорили радове на овом пројекту од националног значаја, сви досадашњи грађитељски послови обављени су ефикасно и квалитетно, на чему ће се истрајати и у наредном периоду све до краја изградње.

М. Ј.

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: ВЛАДИМИР БОЈОВИЋ, ДИРЕКТОР „ЕКО АГРАРА“

Млекара у Кривој Реци понос „Еко аграра“

О успешности пословања сведочи податак да је „Еко аграр“ исплатио све субвенције из 2017. године, и то пре почетка пријема захтева у 2018. години

Сумирајући резултате рада од протеклог Дана општине, директор Привредног друштва за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр“ Владимир Бојовић каже да је поменути период био изузетно турбулентан, али успешан. Оно чиме се „Еко аграр“ највише поноси је отварање мини млекаре у Кривој Реци, која је стартовала са радом пре годину дана. За то време успешно се позиционирала на тржишту Златиборског округа, тако да се због великог интересовања од септембра планира проширење пласмана производа ван територије округа, односно на веће градске центре.

„Већина хотела и ресторана на Златибору снабдевена је нашим сиром и кајмаком. Можемо рећи да су оцене најпозитивније, а све више је оних

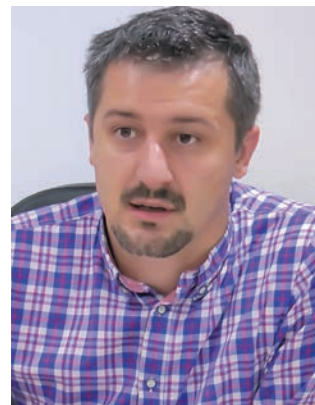
који се распитују ко је произвођач и где могу купити ове производе. Оно што је најбитније је то што смо нашим произвођачима који се баве овом граном пољопривреде обезбедили сигуран откуп млека“, каже Бојовић.

О успешности пословања сведочи и податак да је „Еко аграр“ исплатио све субвенције из 2017. године, и то пре почетка пријема захтева у 2018. години.

„Газдинства увелико подносе захтеве по програму за 2018. годину. Упркос изменама у односу на досадашње програме, све тече по плану и надамо се да ће се у наредним месецима реализовати како је и планирано“, додаје Бојовић.

„Еко аграр“ је у претходном периоду организовао бројне манифестације, наступао на сајмовима и

трудио се да на најбољи могући начин представи локалне произвођаче. Од изузетног значаја је реализовање пројеката који су се односили на запошљавање младих, али и на осавременавање пољопривредне производње кроз сарадњу са стручним и научним институтима. Бојовић са поносом истиче да су од прошле године покренули два велика догађаја: сточни вашар у Кривој Реци (који ће се организовати сваке јесени и пролећа када се одржава вашар у Чајетини, с тим што је у плану да од наредне јесени постане регионалног карактера), а уместо Зимске школе пољопривреде организована је конференција о пољопривреди под називом „Аро дан“ која је окупила највеће стручњаке из свих области пољопривреде. Пољопривредницима су презен-

товане мере субвенције „Еко аграра“ те омогућен сусрет са представницима банака, осигуравајућих кућа, представницима стручних и научних институција, а могли су и да сазнају све информације везане за државне подстицаје.

Задовољан досадашњим успехом пословања „Еко аграра“ Владимир Бојовић истиче да ће тим младих људи који воде „Еко аграр“ радити још интензивније, те да се од њих тек може очекивати још пројеката и значајнијих резултата. Драгана Росић

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: СРЂАН ПАНТОВИЋ, ДИРЕКТОР КЈП „ЗЛАТИБОР“

Нова механизација и већи приходи у КЈП „Златибор“

Извештаји независних ревизора говоре да предузеће послује са добитком и у складу са законским процедурама у области финансија

Од прошлог до овог Дана општине приходи КЈП „Златибор“ знатно су повећани. Томе је допринео повећан обим посла на одржавању јавних површина и на извођењу разних грађевинских радова, али и константан пораст броја корисника комуналних услуга. Извештаји независних ревизора говоре да предузеће послује са добитком и у складу са законским процедурама у области финансија.

То је био додатни мотив да се пословање КЈП „Златибор“ унапреди у успостављању што прецизнијих процедура у свим областима рада, па се кренуло у процес увођења новог Система финансијског управљања и контроле, чијом се применом очекује знатно поједностављен, али и ефикаснији систем организације рада, у којем се знају тачне обавезе сваког запосленог.

У претходној години извршена је на-

бавка нове механизације и опреме. Набављени су: два камиона ауто-смењаче, вишесменска грађевинска машина намењена за одржавање путева и улица као и за извођење грађевинских радова, мини утоваривач „Bob cat“, аутоцистерна којом је појачан капацитет за прање улица и за довођење пијаће воде у случају несташица. Набављени су и нови ваљак, трактор и две нисконосеће приколице. Када је опрема у питању, купљено је 68 контејнера запремине 1,1 метар кубни, 15 контејнера запремине пет метара кубних, као и неколико прикључних уређаја. За набавку набројане опреме издвојено је 31 милион динара.

У жељи да запослени стекну што боље вештине у свим областима, ово предузеће учествује у пројекту „Помоћ локалним самоуправама у подизању капацитета из области управљања отпадом на путу ка ЕУ“ који финансира Краљевина Шведска. Организоване су

радионице како се правилно одлаже отпад, као и стручна посета регионалном центру за управљање комуналним отпадом града Јевле у Шведској.

Као друштвено одговорно предузеће КЈП „Златибор“ учествује у многим хуманитарним активностима, акцијама уређења јавних површина и школских дворишта са свим основним школама са територије општине, у организацији свих манифестација у сеоским месним заједницама које имају за циљ очување традиције. „Посебно нам је драго признање Црвеног крста за допринос нашег предузећа у масовљењу акција за добровољно давање крви, јер се велики број наших радника редовно одазива позивима Црвеног крста“, рекао је Срђан Пантовић, директор КЈП „Златибор“, истичући следеће:

„Општина Чајетина једна је од ретких која је покрила комплетну тери-

торију организованим системом за сакупљање и одвођење комуналног отпада. Користим ову прилику да замолим становнике свих наших села да у постављене контејнере одлажу само комунални отпад, а не грађевински и зелени отпад као и отпад животињског порекла, јер је присуство овог отпада у претходних неколико месеци јако повећано. Тиме се угрожава и правовремено одвођење контејнера, али и одлагање садржаја из ових контејнера, јер Регионална депонија „Дубоко“, на коју то отпремамо, не може да прими отпад који није у потпуности комунални.“

М. Р. Л.

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: РАДЕ ЈОВАНОВИЋ, ДИРЕКТОР ЈКП „ВОДОВОД ЗЛАТИБОР“

„Водовод Златибор“ гради и обнавља километре мреже

Након изведених радова у 2017. години, у првој половини 2018. интензивирани су радови грађевинске оперативе ЈКП „Водовод Златибор“. У складу са уговором склопљеним са Општинском управом Чајетина, изведени су радови на изградњи више нових и реконструкцији неколико постојећих кракова водовода и канализације у Чајетини и на Златибору, у насељима: Шиповик, Калдрма, Бадњи До, Потоци, Тић Поље, Голија, Тржни центар, Језеро, Слобода, Ђурковац, Обудојевице, кружни ток - хотел „Зеленкада“, Зова, Специјална болница „Чигота“ до апартманског насеља „Краљеви конаци“ и на потезу од Споменика до Фарме.

Већи пројекти на којима тренутно предузеће „Водовод Златибор“ ради су изградња водоводне мреже на потезу Камал-Врањевина промера 400 мм у дужини од 2,5 километра, као и два водоводна крака у насељу Гајеви. У завршној фази су и радови на изградњи водоводног крака од Севојничког одмаралишта до апартманског насеља „Јелена Анжујска“ промера 300 мм. У сеоским месним заједницама урађено је неколико километара нове водоводне мреже и то у селима: Рудине, Голово, Гостиље и Алин Поток.

Што се тиче највећег и најактуелнијег пројекта, а то је Постројење за пречишћавање отпадних вода (ППОВ) на Златибору, у току је извођење земљаних радова на регулацији корита потока Обудојевице и припреми парцеле за постављање темеља објекта ППОВ. Ове године уређен је приступни пут и постављени су електрокабл и водоводне цеви до локације постројења. План је да се у току грађевинске сезоне 2018. године заврше грађевински радови на изградњи објекта, а да се у току зиме изврши опремање објекта, монтирање целокупне опреме и пуштање у пробни рад, кеже директор Раде Јовановић.

У вези са основном делатношћу ЈКП „Водовод Златибор“ је у претходној години имао одређене потешкоће које се пре свега односе на водоснабдевање у сеоским срединама. Рад система за водоснабдевање Криве Реке и Голова прате чести проблеми који су углавном проузроковани: дефицитом подземних вода на извориштима за водоснабдевање који се јављају у летњим и јесењим месецима, повећаном потрошњом воде током лета, као и дотрајалом примарном мрежом услед чега се јављају значајни губи-

ци на траси од изворишта до крајњих потрошача. С обзиром да је потребно обезбедити капацитет изворишта који ће бити довољан за потребе свих корисника, ЈКП „Водовод Златибор“ је ушао у процедуру која би омогућила захватање додатних количина подземних вода. У мају ове године изведена су геофизичка испитивања терена за потребе израде пројектно-техничке документације. План је да се до краја јуна комплетира и преда документација ресорном Министарству и распише тендер за избор извођача радова.

Такође, у циљу утврђивања могућности решавања питања водоснабдевања села Љубиш ушло се у процедуру за добијање одобрења за истраживања односно за утврђивање стварних количина и квалитативних својстава експлоативних резерви подземних вода. У току је израда документације и прибављање неопходних сагласности и дозвола.

Планови ЈКП „Водовод Златибор“ за 2018. годину су радови на реконструкцији објеката и делова постројења за прераду воде за пиће (ППВ) у Рибници, који су тренутно најугроженији. С тим у вези ради се на припреми пројектног задатка за реконструкцију и доградњу

ППВ. У плану до краја 2018. је и завршетак радова на водоводној мрежи у насељима Гајеви, Камал, Врањевина, Калдрма, Шиповик, Гостиље и на резервоару у Љубишу (Смиљанско брдо), затим почетак радова на изградњи резервоара „Врањевина“, водоводних цевовода Митрићи (Ариље), Рожанство (засеоци Јанковићи и Шундерићи) и Кобиља глава. Што се тиче изградње канализационе мреже, у плану је наставак радова у насељу Зова, као и на главном колектору промера 1.000 мм из правца Фарме ка ППОВ на Златибору, изградња главног канализационог колектора у Сирогојну ка локацији будућег ППОВ Сирогојно, као и измена канализационог колектора код Кланице у Чајетини и у Улици Миладина Пећинара на Златибору, истиче директор Јовановић.

З. В.

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: СНЕЖАНА ЂЕНИЋ, ДИРЕКТОРКА БИБЛИОТЕКЕ

Члан библиотеке сваки пети становник Чајетине

Протекла година била је за библиотеку „Љубиша Р. Ђенић“ веома садржајна и успешна. Ова установа радила је по усвојеном Програму рада и остварила готово све предвиђене планове. За успешно остварење планова, истичу овде, заслужни су најпре Скупштина општине Чајетина као оснивач и финансијер, добра организација и тимски рад свих запослених у библиотеци.

Када је у питању основна библиотечка делатност, прикупљање, чување и дисрибуција књиге, библиотека је током 2017. године била успешнија него претходне године и укупно приновила 1.334 књиге. Књиге су набављане средствима из буџета,

откупом Министарства за културу и поклонима. Осим књига, установа је својим корисницима обезбеђивала дневну и недељну штампу, а од периодике 24 часописа.

– Наставили смо са аутоматском обрадом књига, готово да нам је читав фонд пребачен у нов програм и захваљујући томе наша библиотека је прва у Златиборском округу и једна од само 16 библиотека у Србији која је активирала савремену „КОБИС 3“ позајмицу – истиче директорка Снежана Ђенић, додајући:

– Укупан број чланова библиотеке износио је 707, тако да можемо бити задовољни, јер је сваки пети становник насељеног места Чајетина и сваки

18 становник општине Чајетина члан наше библиотеке.

Важан део рада установе чиниле су програмске делатности и овде су се потрудили да обезбеде богат, разноврстан и квалитетан културни живот у нашој вароши, те да негују тај фини и добар укус који иначе поседује наша публика. Преко 50 разноврсних манифестација: промоција књига, концерата, изложби, сусрета с писцима, креативних радионица и других културних дешавања организовала је у овом периоду чајетинска библиотека.

А у оквиру своје богате и врло озбиљне издавачке делатности установа је током 2017. године објавила шест књига: „Завичајни милодар“

Драгојла Поповић, „Ратни дневник пуковника Стевана Туцовића“ приредили Александар В. Савић и Ђорђе Пилчевић (у сарадњи са Историјским архивом Ужице), „Рожанство: записи о мртвима“ Добривоје Борчић, „Златни пут здравља“ Госпа Томић, „Драган Димић: цртежи, слике, минијатуре, скулптуре, објекти“, и „Гавово потомство“ Добривоје Ј. Гавовић.

З. В.

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: НИКОЛА СМИЉАНИЋ, ДИРЕКТОР „СПОРТСКОГ ЦЕНТРА ЧАЈЕТИНА“

Нове трибине у чајетинској дворани и терени на „Швајцарији“

Претходних годину дана рада „Спортског центра Чајетина“ обележили су капитални инфраструктурни пројекти, од којих се издвајају нови фудбалски терен на комплексу „Швајцарија“ и почетна фаза реновирања спортске дворане у Чајетини. Према речима директора установе Николе Смиљанића, успеси локалних спортских тимова директно су утицали на поменуте активности.

Узимајући у обзир пласман кошаркашког клуба у највиши ранг, кренуло се у реновирање спортске дворане, како би у потпуности одговорила стандардима такмичења у Кошаркашкој лиги Србије. Општина нам је изашла у сусрет, тако да су крајем године кренули радови. При крају је прва фаза, у којој је урађен део нових трибина испод којих ће бити смештене свлачионице и помоћне просторије, а остало је још да се заврши зидна конструкција на том делу. Ускоро се очекује расписивање тендера за другу фазу, у којој ће се радити унутрашњост хале. С обзиром да смо одустали од првобитне идеје да на трибине поставимо столице, већ смо се одлучили за клупе, повећали смо предвиђени капацитет, који ће сада износити између 800 и 1.000 људи, у зависности од тога да ли се буде радила свечана ложа. Уколико не буде никаквих жал-

би на поступак јавних набавки, надамо се да ћемо крајем године или почетком следеће имати у потпуности реновирану дворану.

Значајно је унапређен и комплекс фудбалских терена „Швајцарија“, на којем је прошлог лета у функцију пуштена трећа травната подлога. Иако се рачунало да ће пуштање у рад трећег терена на „Швајцарији“ донекле растеретити два постојећа то је, с друге стране, утицало да на припреме дође још већи број тимова тако да се, према Смиљанићевим речима, то испоставило као пун погодак. Такође, доста је уложено у травнату подлогу на главном терену „Швајцарије“, с обзиром да се на њему, осим припрема, одигравају и лигашке утакмице локалних клубова.

Планирамо набавку додатних машина за одржавање терена, то је једини начин да се очува постојећи квалитет подлоге. Ситуација је таква да на „Швајцарији“ током године имамо свега неких 15 дана паузе током зимског периода и то је једино време када се могу урадити значајније интервенције. На главном терену недавно је одржан међународни фудбалски турнир за играче до 18 година „Куп пријатељства“, који је окупио тимове из десет земаља Европе (Партизан, Црвена звезда, Сарајево, Жељезничар, Будућност, Динамо

Загреб, Вардар, Олимпија, Еспањол, Удинезе, Спал, Фенербахче, Војводина, Осиек, Видеотон, Торино). Четири меча дневно одиграна су на „Швајцарији“ и директно преносена на телевизији „Спорт клуб“. Додуше, време нам није ишло на руку, услед великих падавина терен је претрпео значајна оштећења, али смо успели да га вратимо у функционално стање за потребе летњих припрема. Код нас ове године припреме спроводи руска „Мордовија“, имаћемо госте из Македоније, поред већ стандардних гостију из Црне Горе и Румуније, као и наших суперлигаша.

Постоји могућност да се наредне године крене са изградњом још једног фудбалског терена. Такође, пласман фудбалера „Златибора“ у Прву лигу Србије отвара нове изазове по питању даљих радова на „Швајцарији“.

Постоји иницијатива да се уради још један терен и да он буде у Чајетини, али то зависи од много чинилаца. Потребно је измештање стуба „Електродистрибуције“ на предвиђеној локацији на Главици, а доста ће зависити и од прилива новца у буџет, с обзиром да је општина већ започела неколико капиталних пројеката. Што се тиче радова на „Швајцарији“, пројекат је већ урађен. Уколико се одобре средства у буџету, у плану за наредну годину је да

се на „Швајцарији“ уради нови објект са свлачионицама, ресторанима и другим просторијама за спортисте. Урадили смо надстрешницу на уласку на трибине, својеврсни простор за новинарске екипе и сниматеље, а планирамо је и покривање дела трибина.

Осим ових, Смиљанић истиче и редовне активности „Спортског центра Чајетина“, од локалних спортских такмичења и турнира у месним заједницама, преко организационе подршке за све културне и спортске манифестације које се током године одржавају на Златибору. И ове године ће се у сарадњи са Кошаркашким савезом Србије организовати финале Купа Србије у баскету „З на З“. Такође, ту су и програми чајетинског „Дома културе“, с акцентом на традиционални „Сабор трубача“, који ће се ове године вратити на Краљев трг. Од пролећа у рад је пуштена и модернизована верзија званичног портала установе zlatiborpress.rs.

И. Јанковић

ОД ПРОШЛОГ ДО ОВОГ ДАНА ОПШТИНЕ: ЈЕЛЕНА МИТРАШИНОВИЋ БРАШАНАЦ, ДИРЕКТОРКА ПУ „РАДОСТ“

У вртићима бољи услови и васпитно-образовна пракса

Организована брига о деци у Предшколској установи „Радост“, која преко три деценије успешно брине о телесном и умном развоју малишана на подручју Чајетине, Златибора и околних села, с успехом је спровођена и у периоду између два општинска празника. Директорка ове установе Јелена Митрашиновић Брашанац у том погледу истиче значајну улогу локалне самоуправе.

Општина Чајетина и ПУ „Радост“ дуго низ година воде веома ангажовану политику у области предшколског васпитања и образовања. Та политика даје резултате како у погледу обухвата и праведности обухвата деце предш-

колским васпитањем и образовањем, тако и у погледу унапређивања квалитета васпитно-образованих програма – каже Јелена и издваја најважније од постигнутог:

У протеклој радној години учинили смо доступним капацитете предшколске установе деци из месне заједнице Рожанство и унапредили услове рада деци у издвојеном одељењу на Златибору. Што се предшколских програма тиче, направили смо искорак у васпитно-образовној пракси. Круг васпитних група које реализују програм на отвореном простору и раде са децом кроз искуствено учење се постепено шири на све објекте и обухвата

све већи број група. Искуства васпитача говоре да су те праксе најефикасније и да је то пут који децу на адекватан начин припрема за школу и касније за живот.

Овај програм «вртића на отвореном» реализује се у природи и деца уче кроз реалне животне ситуације (сакупљају плодове, праве склоништа и слично). С тим у вези, на измаку прошле године Предшколска установа «Радост» се укључила у пројекат фондације «Темпус» ради стручног усавршавања.

Вртићи ове установе препознатљиви су и по посебном односу према заштити животне средине, па се низ

активности спроводи у том правцу. Већ трећу годину имају статус еколошког вртића, а све васпитне групе кроз разне садржаје уче о чувању човекове околине, здравом начину живота, рециклажи материјала, рационалном коришћењу природних ресурса...

М. Ј.

За изузетне резултате и достигнућа повеља и шест плакета

Милоје Рајовић, председник Скупштине општине Чајетина, у изјави за «Златиборске вести» поводом општинског празника каже да је у години за нама, од прошлог Дана општине до данас, Скупштина општине Чајетина усвојила велики број одлука.

“Радио се редовно, с пуно ангажовања и врло ефикасно. На појединим седницама било је више од тридесет тачака дневног реда, али то није ометало ефикасност рада скупштине. Крајем прошле године, у законском року, усвојили смо одлуку о буџету, а пре неколико дана, у предвиђеном року, усвојен је и завршни рачун буџета за претходну годину. У припреми

је и измена и допуна одлуке о буџету за 2018. годину, ребаланс 1. То све говори да чајетински парламент веома добро ради, брзо и с пуним учинком, као и да одлуке доноси у законском року”, истиче Рајовић.

Крајем 2017. године усвојени су планови рада јавних предузећа и установа. Тиме је, додаје наш саговорник, и њима омогућена ефикасност у пословању у смислу расписивања јавних набавки за куповину неопходне опреме и материјала за рад:

“У овој години усвојили смо и неколико планова детаљне регулације за поједина подручја на Златибору, а ускоро се очекује усвајање измена и допуна Плана генералне регулације друга

Милоје Рајовић

фаза. Поменуте одлуке омогућавају да све институције које су повезане са општином Чајетина могу несметано да раде”.

Поводом Дана општине, напомиње председник општинског парламента, на-

грађени су појединци и организације за изузетне резултате и достигнућа – у привреди, друштвеним делатностима и другим областима јавног живота – заслужни за општину Чајетина и њене грађане.

“Овом приликом честитам Дан општине свим грађанима, са жељом да га у миру и благостању слаavimo и наредних година. Желим да нашу општину развијамо онако како смо то планирали. Моја је највећа жеља да се успешно заврше започети капитални и инфраструктурни пројекти, да и сада врло посећена општина Чајетина буде још пожељније место за долазак гостију из Србије и света», поручује Милоје Рајовић.

З. В.

ОДЛУКА О ДОДЕЉИВАЊУ НАГРАДА И ПРИЗНАЊА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА У 2018. ГОДИНИ

На основу члана 10. Статута Општине Чајетина (“Службени лист општине Чајетина”, број 7/2008) и члана 2. Одлуке о установљењу награда и признања Општине Чајетина (“Општински службени гласник”, број 10/95), Скупштина општине Чајетина, на седници одржаној 14. јуна 2018. године, донела је

ОДЛУКУ

О ДОДЕЉИВАЊУ НАГРАДА И ПРИЗНАЊА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА У 2018. ГОДИНИ

Члан 1.

Овом одлуком додељују се награде појединцима и организацијама, за изузетне резултате и достигнућа у привреди, друштвеним делатностима и другим областима јавног живота, који су значајни за Општину Чајетина и њене грађане.

Члан 2.

Општинска награда “Златиборска повеља”, ДОДЕЉУЈЕ СЕ:

МИРОЉУБУ АЛЕКСИЋУ
из БЕОГРАДА

Члан 3.

Плакета “Димитрије Туцовић”, ДОДЕЉУЈЕ СЕ:

1. Радомир Јанковић из Рожанства – СЗТПР “ЈАНКОВИЋ”,
2. Драган Никић из Чајетине – Фото Студио “Никић”,
3. Петар Тешић – “ГОРШТАК” доо, Бранешко поље;
4. Драгица Божовић из Даутовца,
5. Иван Тмушић из Чајетине и
6. Владимир Вирић из Криве Реке.

Члан 4.

Похвалнице се додељују свим свршеним ученицима основних и средње школе на територији Општине Чајетина, као и свршеним ученицима средњих школа на територији Републике, који имају пребивалиште на територији Општине Чајетина, добитницима дипломе “Вук Караџић” и то:

1. Александар Вученовић из Чајетине, ОШ “Димитрије Туцовић”, ђак генерације;
2. Наталија Божовић из Златибора, ОШ “Димитрије Туцовић”;

3. Теодора Жунић из Чајетине, ОШ “Димитрије Туцовић”;
4. Нађа Радибратовић из Чајетине, ОШ “Димитрије Туцовић”;
5. Милица Смиљанић из Чајетине, ОШ “Димитрије Туцовић”;
6. Милан Војиновић из Златибора, ОШ “Димитрије Туцовић”;
7. Марија Бојовић из Сирогојна, ОШ “Саво Јовановић Сирогојно”, ђак генерације;
8. Анђела Гојковић из Криве Реке, ОШ “Миливоје Боровић”, ђак генерације;
9. Катарина Николић из Златибора, Гимназија “Миодраг Милованић – Луне”.

Добитницима похвалнице припада и златник.

Члан 5.

Председник општине додељује захвалнице следећим лицима и то:

1. Марија Спасенић из Криве Реке;
2. Рујица Јараковић из Мацката;
3. Вера Млађеновић из Мацката;
4. Стојанка Грујовић из Мацката;
5. Емилија Милојевић из Чајетине;

6. Александар Марић из Мацката,
7. Бранка Нешевић из Чајетине
8. Миливоје Милосављевић из Шљивовице.

Добитницима захвалница припада и новчана награда у износу од 30.000,00 динара.

Члан 6.

Признање „Зоран Тмушић – за људскост и хуманост у тешким временима”, додељује се Тамари Грујић из Београда “Са Тамаром у акцији”.

Добитнику овог признања припада и новчана награда у износу од 30.000,00 динара.

Члан 7.

Награде додељене по овој одлуци уручиће добитницима председник општине.

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА
Број:02-35/2018-01 од 14. јуна 2018.
године

ПРЕДСЕДНИК
Скупштине општине
Милоје Рајовић

„Златиборска повеља” Мирољубу Алексићу за „Гранд хотел Торник”

Алексић је власник и председник „Алко групације” у чијем саставу послује 10 компанија са 2.700 запослених у шест делатности

Најзначајније признање које додељује општина Чајетина, „Златиборска повеља”, ове године припада Мирољубу Алексићу, власнику и председнику „Алко групације”, чији је недавно отворени „Гранд хотел Торник” први са пет звездица на најпосећенијој српској планини Златибору.

Угледни привредник Мирољуб Алексић на челу је „Алко групације” у чијем саставу данас послује 10 компанија са 2.700 запослених у шест делатности. Сопствени бизнис започео је 1990. године трговање хартијама од вредности на Београдској берзи и откупом руских клириншких дугова. „Алко банку” оснива 1995. и успешно је развија до 2007. када је купује „КВС” банка из Белгије.

Кондиторску фабрику „Пионир” у стечају из Суботице он купује 1998. године, а са почетком приватизације 2001. купује још неке фабрике и предузећа („Типопластику”, „Собех”, „Југотехну”, „Наш стан”, „Хисар”, „Алфа Плам”, „Форест”...)

Инвестирањем у хотелс-

Мирољуб Алексић

ку индустрију Мирољуб Алексић ствара ланац „А хотела” који постају препознатљиви по луксузном смештају и врхунској услузи. Хотел „Извор” у Аранђеловцу, хотел „Слобода” у Шапцу, хотел „Мастер” у Новом Саду и недавно отворени „Гранд хотел Торник” на Златибору приближили су туристичку понуду Србије највишим регионалним и европским стандардима, а наредне године ће то учинити и хотел „Парк” у Врњачкој Бањи.

Упоредо с вођењем групације и њених компанија, Алексић је и друштвено активан:

потпредседник је Привредне коморе Србије, потпредседник Националног савета за развој туризма Србије, председник парламента привредника ПКС, председник Привредника Београда, члан НАТО-а.

Добитник је великог броја међународних и домаћих признања и награда, додељиване су њему и чланицама „Алко групације”. Удружење новинара Србије прогласило је Мирољуба Алексића за Пословног човека године за 2011., а Привредна комора Београда га је прогласила Пословним човеком године за 2012. Постао је и

„Најевропљанин”, а 2014. године „Mass Media International” додељује му изузетно признање за „Бренд личност године Југоисточне Европе”.

Од овог визионара, који је храбро закорачио у Европу, сви на Златибору смо с нестрпљењем очекивали отварање највећег хотелског здања и од 1. јуна можемо да се похвалимо да у понуди имамо „Гранд хотел Торник”. Овај грандиозни објект има низ садржаја, као што су ресторани, лоби и wine барови, конгресне дворане на површини од око 2.000 квадратних метара, као и изузетно атрактиван велнес центар који се простира на чак 2.250 квадрата и садржи два велика базена, релакс собу, турску, финску и био сауну, седам соба за масажу, тепидаријуме, веселе тушеве, а посебно место за ужитак је тераса са рестораном на преко 1.500 квадратних метара.

Намера је да се у каснијој фази „Гранд хотелу Торник” придружи и „Хотел Торник скај” са ротационим рестораном и хелиодромом, па ће они заједно представљати велелепну целину.

З. В.

Признања „Видовдански витез” додељена десети пут

„Сигуран сам да ће и овогодишњи лауреати с поносом носити ову титулу и кроз свој будући рад наставити да негују витешке вредности”, рекао на додели Милан Стаматовић

Додела признања „Видовдански витез” 23. јуна на Златибору означила је почетак Видовданских културних свечаности, које су десети јубиларни пут овде одржане под покровитељством општине Чајетина и уз подршку Туристичке организације Златибор.

Поздрављајући овогодишње добитнике председник општине Чајетина Милан Стаматовић је истакао:

– Поносан сам на све добитнике признања који су понели титулу витеза. Сигуран сам да ће и овогодишњи лауреати с поносом носити ову титулу и кроз свој будући рад наставити да негују витешке вредности.

Међу деветоро добитника витешког признања је и млади француски хуманитарца Арно Гујон, који годинама несебично помаже српском живљу на Космету:

– Витезови су за мене Срби који живе у енклавама на Косову и Метохији, који нажалост чес-

то живе као у средњем веку, без струје, воде, слободе и сигурности. Витештво није само мушка особина. За мене су витешкиње мајке које на Косову и Метохији рађају децу и одгајају их у духу светосавља, не знајући шта им доноси сутра. Ово признање посвећујем свим донаторима,

плеју, бавити се хуманитарним радом и остати поштен, то је за мене бити витез.

– Одговорност и истрајност, способност да се издржи и да се не одустане и не посустане, то је витештво – истакла је Витез српске књижевности профдр Љиљана Пешикан Љуштановић.

Витешка признања хуманитарцу Арно Гујону, фудбалеру Дејану Станковићу, глумици Светлани Бојковић, академику Зорану Кривокапићу и другим заслужним

њих је дванаест хиљада, а ја сам само један од њих – рекао је Арно Гујон примајући признање Витез доброчинства.

– Витештво ме је пратило кроз целу спортску каријеру, хвала што сте га препознали – изјавио је Витез српског спорта Дејан Станковић и додао: – Очувати култ породице у овим брзим временима, научити неког фер-

Витешкиње српске музике проф. др Гордана Каран и доктор уметности композитор Драгана В. Јовановић истакле су, захваљујући се на додељеном признању, да повратак правим вредностима и очување наше богате традиције треба да буду у првом плану у предстојећем периоду.

– Велики град је можда далеко

од ове мале средине, али су звезде ноћас овде најближе – казала је Витез српског сликарства Марина Накићеновић.

Примајући признање Витез српске медицине, академик проф. др Зоран Кривокапић рекао је да се још као дете дивно витезовима. – Они су увек били први у свему. Данас ако сам као лекар примио било коју особину витезова српских ја сам срећан и задовољан.

– Успешно пословати у Србији за мене је то витештво – истакао је у свом обраћању Витез српске привреде Мишо Радовановић, власник предузећа „Бохор” из Ужица.

Плакета Витез српске глуме глумици Светлани Бојковић биће накнадно уручена.

Овогодишњи лауреати добили су признања као најистакнутији припадници својих професија, који захваљујући својим достигнућима већ годинама дају витешке доприносе областима којима се баве.

М. Ј.

Вељко Кнежевић

Хотел „Ирис” – раскошни цвет Златибора

„За успех у овом послу, уз добро туристичко место, потребан је и квалитетан хотелски објекат високе категорије. Настојао сам да дам нови садржај Златибору, као спој традиционалне архитектуре и врхунске услуге”, каже оснивач и власник „Ириса” Вељко Кнежевић

Дођите као гост, вратите се као пријатељ”, једна је од порука хотела „Ирис” на Златибору, који већ трећу годину обогаћује туристичку понуду и улепшава крајолик најпосећеније планине Србије. Складно хотелско здање привлачи својим изгледом и лепотом, попут необичног и раскошног цвета ириса, по коме је хотел назван.

Овај објекат, отворен након трогодишње градње 2016. године, саграђен је у планинском стилу, у духу традиционалне златиборске архитектуре, а према захтевима савременог туризма. Налази

се у срцу Златибора, непосредно поред цркве, на пар минута хода од језера и Краљевог трга. Окружен боровом шумом одише топлином, пружа утиске потпуног одмора у миру и тишини.

Конфор у „Ирису” је на нивоу, хотел је категорисан са четири

звезде. Располаже са 28 модерно опремљених соба и апартмана. Ту су и ресторан са уникатном летњом баштом и фонтаном у виду потока, велнес спа центар, теретана, конференцијска сала и друго. У хотелском велнес спа центру је затворени базен, финска сауна, соба за масажу, слана соба... За госте су на менију специјалитети које припремају врсни кулинали.

Дугогодишње хотелијерско искуство и знање стоји иза оваквог квалитета и уређености хотела „Ирис”. Његов оснивач и власник је Вељко Кнежевић, искусни хоте-

лијер пореклом из Будве, иза кога су деценије рада у угоститељству на руководећим местима. Вељко је у богатој радној каријери, поред осталог, био и директор угледног хотелско-туристичког предузећа „Милочер”, у чијем саставу су елитни објекти на црногорској обали. Море јесте драгуљ, али и Златибор има својих чари, које су туристичког znalца Кнежевића као магнет привукле.

– Дошао сам овде јер је Златибор туристичко место које нуди шансу, где се може направити искорак у туризму. Сматрао сам да је овде могуће радити квалитетан туризам и решио да у дело преточим идеју о градњи хотела особене туристичке вредности. Кренуо сам у то, корак по корак. Била су потребна значајна улагања, с обзиром да ми је моје искуство у хотелијерству говорило да је за успех, уз добро туристичко место, потребан и квалитетан хотелски објекат високе категорије. Настојао сам да дам нови садржај Златибору, као спој традиционалне архитектуре и врхунске услуге – сећа се почетка оснивач „Ириса”.

После три године градње отворен је овај хотел, с низом најсавременијих садржаја и услуга осмишљених да гост ужива. – Свесно је „Ирис” саграђен у мир-

Ресторан

Кафе-бар

Кувари из Индије у кухињи „Ириса“

Крајем маја је у хотелу „Ирис“ на Златибору боравила група индијских туриста из Мумбаја. Ово није прва група из Индије која је посетила нашу планину и овај хотел, али јесте прва која је испред себе послала делегацију – куvara. Њихов задатак је био да спреме храну за групу својих земљака који су пристизали из Вишеграда. Хотел „Ирис“ им је на располагање ставио своју кухињу и куваре, па су српски куvari имали прилику да од својих индијских колега науче по неку тајну њихове кухиње и занимљивих зачина.

Воин Пењишевић, шеф кухиње „Ириса“, рекао је овом приликом да је то било изузетно искуство, јер је према захтевима гостију из Мумбаја храна спремана на посебан начин: – Нема меса уопште. Све је базирано на поврћу и воћу. Али, толико имају лепу храну, зачињену, ароматичну...

О српској кухињи и импресијама са наше планине Јогендар Синг, главни кувар хотела „Сахара стар“ у Мумбају, је рекао: – Златибор је прелепо место са љубазним људима и лековитом природом. Импресиониран сам вашом кухињом. Али и индијска храна је врло добра, сачињена од здравих састојака.

Занимљиво је и то што је, при послуживању, одвојена храна која је у себи имала од састојака лук, као и сосови са тим поврћем. Већину намирница је хотел имао, а неке који су недостајали, а карактеристични су за индијску кухињу, били су набављени.

„Ирис“ је, иако млад хотел, успео да се својим изгледом, пословношћу, љубазношћу и ставом запослених наметне и иностраним гостима.

– Ми смо себе већ поставили на туристичку мапу Златибора. Од страних гостију код нас су боравили Шпанци, Кинези, Индијци... Али, ова група је специфична по томе што је са собом довела своје куваре који ће храну спремати по оригиналној рецептури. Ово је прилика и да ми научимо нешто од њих, да пробамо неке њихове специјалитете и применимо та кулинарска знања у нашој кухињи – истиче са поносом млади власник „Ириса“ Никола Кнежевић.

А како се група из Мумбаја одлучила баш за Златибор и хотел „Ирис“, питали смо њиховог водича Давал Мукул Јангла. Он објашњава да су првобитне туре обухватале обилазак Словеније и Хрватске, а потом су због све већег интересовања укључене Србија и БиХ: – Будући да је Београд био главни град некадашње Југославије, он је веза за све ове дестинације. Златибор има планине као што има Блед, језера и реке као Вишеград, много зеленила што је добар контраст дестинацијама у Хрватској која је плава, јер има море. Све то је добро за путовање и дружење. Када сам долазио пре пет-шест месеци вршећи одабир хотела у овом региону, схватио сам да је „Ирис“ веома добар избор. **М. Р. Л.**

нијем делу Златибора, на месту где је још неколико мањих хотела подигнуто плански и с пуно укуса и мере уклопљено у ову природу. Могу да кажем да сам задовољан сарадњом са општинском Чаетина, с којом редовно сарађујем у нашој делатности, и мислим да смо заједничким радом допринели квалитету туристичке понуде Златибора – напомиње Вељко Кнежевић.

Власник је, након три године рада „Ириса“, задовољан посетом гостију и попуњеношћу хотела. – Попуњеност на годишњем нивоу је преко 70 одсто, што се за прве године пословања сматра веома добром посетом. Долазе нам гости из Србије, Црне Горе, БиХ, па и из удаљених држава: Румуни, Руси, Кинези, Турци,

Један од апартмана

било је и Израелаца, Индијаца... Рецимо, у „Ирису“ су се одмарили турски НБА кошаркаш Чеди Осман, наши спортисти Ненад Крстић, Ђула Мештер, Божидар Маљковић, Рашо Радовановић, Наташа Ковачевић, Владимир Петровић Пижон и други познати. Многи гости који су у транзитну свраћају и код нас остају по

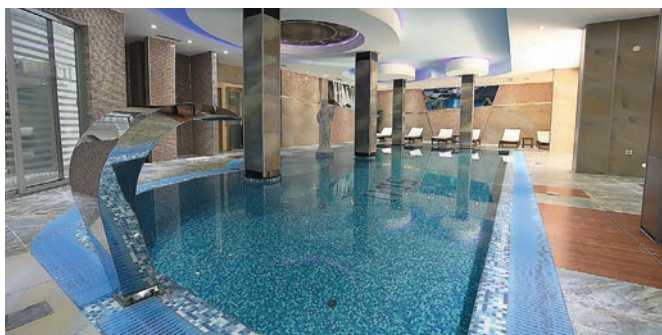
неколико дана – наводи искусни хотелијер.

А свом оцу Вељку у вођењу хотела „Ирис“ све више помаже син Никола Кнежевић, настављајући хотелијерску породичну традицију. Никола је млад човек стручан у овом послу, у Америци је дипломирао бизнис менаџмент, а успешно је играо и кошар-

ку: наступао је за ФМП, ужичку Слободу, играо у Румунији... Сада се хотелу сасвим посветио, очевим стопама наставио.

– Око „Ириса“ ту сам од почетка. Настојимо да све у понуди буде на потребном нивоу, у складу са савременим трендовима у туризму, а уз пажњу према госту. Отуда већ имамо један број сталних гостију, који су верни боравку у „Ирису“. Традицију у послу настављам, с тим што се надам да ће је, пошто будем одлучио да се оженим и оснујем своју породицу, наставити и моји потомци. Златибор је, иначе, туристичко место које свих 12 месеци у години живи пуним темпом, што је својеврстан изазов за мене и овај посао – каже Никола Кнежевић.

З. В.

Спа центар

Теретана

Дан здравља и велнеса у општини Чајетина

„Златибор као најпосећенија туристичка дестинација, где се укршта ружа ветрова и где је најмања концентрација полена, право је место са којег треба послати поруку о важности здравог начина живота”, изјавила помоћник председника општине Чајетина Марија Јеремић

Светски дан велнеса код нас је обележен у организацији Кластера здравственог велнес и спа туризма Србије и Спортског савеза Чајетина у сарадњи са „Чиготом”, под покровитељством општине Чајетина. Овај догађај организован је са циљем да се сви запитамо како можемо живети бољим и здравијим животом, да треба да будемо свесни правих животних вредности, ослободимо се стреса и лоших навика, подигнемо свест о значају здравог живота.

Поводом обележавања Светског дана велнеса општина Чајетина је на више локација на Златибору организовала дан здравља и велнеса, како би мештани и туристе инспирисала да пробају разне здравствене и велнес активности које могу да им побољшају здравље а које су тога дана бесплатне за све учеснике.

„Златибор као најпосећенија туристичка дестинација, где се укршта ружа ветрова и где је најмања концентрација полена, право је место са којег треба послати поруку о важности здравог начина живота. Радује ме што

Марија Јеремић

је низом некомерцијалних садржаја овај дан обележен на прави начин, зато што смо имали велики број малишана који су се укључили у ову акцију. Важно је да Светски дан велнеса не буде само данас, већ да се трудимо да свих 365 дана у години живимо здравим начином живота. Златибор каже ДА здравом начину живота”, рекла је помоћник председника општине Чајетина Марија Јеремић.

Обележавању светског дана велнеса ове

године придружио се Дино парк и СБ „Чигота”. Организована је бесплатна радионица за децу и младе, на тему здравог начина живота и здраве исхране. Предавачи су били еминентни стручњаци, дијететичар и нутрициониста Милица Цвијовић из СБ „Чигота” и GWD амбасадор за Србију Наташа Раниновић, председница Кластера здравственог велнес и спа туризма Србије.

У програму обележавања Светског дана велнеса учествовали су ученици из Крушевца, који су у оквиру рекреативне наставе боравили на Златибору.

„Веома нам је драго што смо ваши гости. Деца су пресрећна а дан велнеса је организован спектакуларно”, изјавио је Момчило Накић учитељ из Крушевца.

Акцији обележавања велнес дана прикључила се Анела Дураковић са неколико чланова Спортског друштва глувих из Ужица, које је и ове године на Златибору организовало такмичење у више спортских дисциплина.

Д. Росић

На првој „Криворечкој косидби” Мирован најбоље косио

Прве суботе у јуну одржана је прва „Криворечка косидба”, догађај који је окупио доста косача, али и посматрача. Сви они су на овај начин обележили сећање на хероје ослободилачких ратова Србије од 1912. до 1918., који су се после војевања срећно вратили кућама и одржали Криву Реку до данашњег дана.

У раним јутарњим сатима у Цркви Огњене Марије помен српским војницима који су изгинули у ослободилачким ратовима одржао је парох цркве у Кривој Реци протонамесник Мирослав Неђић, а потом организаторима дао благослов да ова нова манифестација успе и прерасте у традицију.

Прва „Криворечка косидба” симболично је представила мобу и ручно кошење ливада, као једно од најтежих сеоских послова. На имању Љубисава Бате Церовића окупио се велики број учесника наоштраних коса, а уз

будљиво надметање косача пратио је звук трубе.

Оцењивала се брзина и квалитет косидбе на десет метара. Титула најбољег косача припала је 65-огодишњем Мировану Ристановићу, који је иницијатор овог догађаја, али и потомак солунског ратника. Он је са задовољством своју награду, икону Богородице, уступио најмлађем учеснику. Поред победника најбоље време имали су Обрадин Шућуровић и Томо Златић.

Главни организатор такмичења Туристички савет Крива Река показао је на овај начин да косидба није само такмичење

косача већ и сликовит приказ традиције, као и жеља за њеним очувањем. Допринос манифестацији дали су и ученици Основне школе „Миливоје Боровић” изводећи пригодан програм испред Цркве Огњене Марије, као и певачке групе.

Д. Росић

Вински календар и „камелеон кухиња” од јула на Златибору

На Златибору је 23. јуна, у дану започињања Видовданских културних свечаности, у оквиру манифестације „Фиеста” у пријатном амбијенту терасе „Casa de Vinos” гостима свечано представљен концепт винског календара и „камелеон кухиње” за период јул 2018-јул 2019. године.

Концепт винског календара, рекао је овом приликом директор „VIP kasse” Владимир Бо-

гићевић, подразумева да сваког месеца буде представљена по једна винарија на мало другачији начин него што се то ради на другим местима. Изабрана винарија би била домаћин током једног месеца, док је „камелеон кухиња” прича која прати вински дух када је храна у питању и интензивно траје целе године. „Casa de Vinos” ће сваког месеца представљати интернационалну кухињу одређене земље. За

прву годину земље учеснице биле би: Кина, Шпанија, САД, Француска, Турска, Мађарска, Аљаска, Мексико, Италија, Јапан, Аустрија-Немачка и земље Блиског истока.

Како је потврдио директор ТО Златибор Владимир Живановић, ова туристичка организација је подржала календар као нови садржај којим ће се на нешто другачији начин обогатити понуда Златибора.

М. Р. Л.

Јабланички вишебој за опстанак села и народних надметања

На 13. Сеоском вишебоју у вучи на влаци воловском запрегом победили волови Зорана Дрндаревић из Кућана, грло Лиска најбоље у трци коња, а у стругању дубећом тестером прва екипа „Ћувер“

Иовогодишњи 13. Сеоски вишебој у Јабланици, одржан 3. јуна, окупио је велики број посетилаца, међу којима су били не само становници општине Чајетина него и заинтересовани гости из свих крајева Србије. Многи од њих су на овој манифестацији присутни годинама, преносећи добре утиске даље. Вишебој је протекао у доброј атмосфери гостију и такмичара, а победник најатрактивније дисциплине, вуча на влаци воловском запрегом, био је Зоран Дрндаревић из Кућана код Нове Вароши.

Из ентузијазма и жеље да оживе своје село, задрже младе у њему стварајући повољне услове за развој туризма којим се одликује цео златиборски крај, Јабланичани су покренули манифестацију Сеоски вишебој. Од 2005. године до данас Туристичко удружење Јабланица организује са успехом овај занимљив садржај заснован на традицији, уз подршку општине Чајетина, ТО Златибор и Спортског центра Чајетина. Ту су и многобројни спонзори, међу којима се налазе и они који су од почетка веровали у добру идеју, вољу и истрајност мештана овог лепог златиборског села у одржавању вишебоја као посебне атракције.

Превазишли смо локални ниво

„Ова наша манифестација је заиста заживела. Видим да смо превазишли локални ниво и да смо се прочули широм Србије,“ при-

ча Бојана Божанић, члан управног одбора Туристичког удружења Јабланица и додаје: „Велико ми је задовољство што долазе људи из Републике Српске, из Црне Горе, људи из целе Србије!“

Дуги низ година општина Чајетина води битку коју многе друге локалне самоуправе губе, а то је очување села као колевке српске традиције, породице и вере. Ту мисију испуњава трудећи се не са-

И Туристичка организација Златибор настоји да не запостави ни један део разуђене чајетинске општине, подржавајући разноврсне манифестације и промовишући их широм Србије и ван њених граница. „Тиме дајемо могућност онима који се овога тренутка налазе на Златибору да обиђу наша села, да обиђу ове локалитете, уживају у оваквој манифестацији, подсети се тра-

у скоку у даљ и у скоку у вис. Драган Луковић је био најбољи у дисциплини бацање камена с рамена, Драгош Мијатовић у превлачењу кличка, Марко Пурић у превлачењу руком, а Давид Јајић у пењању уз бандеру.

У дисциплини стругање тестером кладаром прво место освојила је екипа у саставу Љубе Бакић и Радојица Бакић, а у стругању дубећом тестером прва је била екипа „Ћувер“. У атрактивној трци коња прво место је припало грлу Лиска кога је јахао Милош Павловић.

Добро што се људима даје прилика да се друже

Централни догађај био је вуча на влаци воловском запрегом – ту је најбоље време постигао воловски пар власника Зорана Дрндаревића из Кућана. Како каже власник победничког пара, трупца беше тежак, најтежи до сад, али је Зоран веровао у снагу својих волова који су стари пет година и са којима први пут учествује. О самој манифестацији он је рекао да је добро што се људима даје прилика да се друже.

А о победничком пару својих волова говорио је са посебним поносом и респектом: „Мало је данас волова; ред је да се овде види да могу и волови нешто да ураде. Машина је машина, али животињу треба волети. Поготово волове; ја их волим“, објаснио је победу Дрндаревић.

Мирјана Ранковић Луковић

Машина је машина, али животињу треба волети

мо у неговању оваквих манифестација, већ и улажући у инфраструктуру као битном услову за побољшање квалитета живота мештана сеоских месних заједница.

„Новац који се слије у буџет општине Чајетина, а највећим делом са Златибора, равномерно распоредимо на све месне заједнице на нашој територији и то је нешто што јесте потреба и дугорочно улагање у Србију, у опстанак српских села“, истиче председник општине Чајетина Милан Стаматовић.

диционалних старих спортских игара... И да у међувремену, док су у Јабланици, обиђу комплекс цркве брвнаре и уживају у природним лепотама“, каже Владимир Живановић, директор ТО Златибор.

А на 13. вишебоју шарено и весело беше. Много надметања, труда и зноја уложили су такмичари са циљем да буду победници, уз подршку и навијање присутних. На крају, после занимљивих дисциплина, победници се памте:

Данијел Поповић је победио

Предности и перспективе Угоститељско-туристичке школе

Средња Угоститељско-туристичка школа у образовању својих кадрова има одређену предност коју нуди Златибор који се константно развија и има потребу за управо овим кадровима

Средња Угоститељско-туристичка школа из Чајетине је ове године прославила 40 година постојања и рада. Из ње су изникли многи млади кадрови који су се као стручњаци у свом послу показали и у земљи и у иностранству. Пратећи савремене трендове, школа ће у наредну школску годину, поред досадашњих, уписивати ученике у нови образовни профил – комерцијалиста.

У школску 2018./2019. годину средња Угоститељско-туристичка школа у Чајетини планира да упише 120 ученика у четири одељења. У једно комбиновано одељење уписаће по 15 ученика смер кувар-конобар, затим 30 ученика у образовни профил кулинарски техничар, 30 на смер туристичко-хотелијерски техничар и 30 ученика у нови образовни профил – комерцијалиста. У настојању да задовоље потребе тржишта, конкурентности, али пре свега да помогну младима у лакшем запошљавању, школа је и увела овај смер који у Златиборском округу има још само средња школа у Пожеги.

„Сматрам да су сви наши образовни профили веома занимљиви, јако лепо и популарни код ученика основне школе, наравно и код родите-

Минимум поена потребних за упис у УТШ у минуле две године

2017./18.	Број поена последњег ученика са листе	2016./17.	Број поена последњег ученика са листе
Туристички техничар	57,29	Туристички техничар	54,79
Кулинарски техничар	52,61	Кулинарски техничар	50,49
Конобар	45,52	Финансијски администратор	50,39
Кувар	37,18	Конобар	46,77
		Кувар	44,29

ља, јер дају велике могућности за даље школовање и напредовање“, каже Вишња Смиљанић, директорка средње УТШ из Чајетине.

Општина Чајетина је највише окренута туризму, па се у ову школу уписује доста мла-

дих са подручја саме општине, али њу похађају и деца из Ужица, Прибоја, Пријеполја, Нове Вароши, Пожеге, Кошарића и Ариља. Услови које школа нуди за учење и обављање стручне праксе су одлични. О томе доста говоре и

резултати које ученици постижу на разним такмичењима.

Ученица четврте године Јелена Марјановић са смера туристички техничар је освојила друго место на републичком такмичењу из предмета агенцијско хотелијерско пословање. Њен ментор који ју је припремао је професорка Неранца Јовичић. Такође су ученици четврте године смер кулинарски техничар учествовали на републичком такмичењу из куварства са практичном наставом. Њих је припремао професор Љубомир Митрашиновић. И они су постигли запажене резултате.

Средња Угоститељско-туристичка школа у образовању својих кадрова на старту има одређену предност коју нуди Златибор као водећи туристички центар који се константно развија и има потребу за управо овим кадровима.

„Школа ће, наравно, склопити уговоре са одређеним хотелима и ту, где ученици буду распоређени на праксу, могу након завршене школе да остану да раде. Посебно су послови куvara и конобара тражени, а и добро плаћени“, истиче Вишња Смиљанић као још један аспект који препоручује чајетинску средњу школу.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Лепоте Доброселице идеалан филмски крајолик

За Доброселицу име каже да је до-
бро село, од давнина у овим лепошма
уморни налазе одмора и јосиоприм-
сјава. Прејознајљива јејо борови-
ма сјоловашима, јри висока црна
бора јроілашена су сјомеником јри-
роде. Увек је овде било вредних људи

и добрих сјочара, вешјих смолара и
кајранџија. Доброселица је и идеалан
филмски крајолик у коме је чак осам
филмова снимљено. Ту је сјецисије
умейника, завичај мнојих сјварала-
ца и учених људи, ја и кафанска чеј-
врји на видиковцу Борова Глава. У до-

броселичком засеоку Точковица налази
се јеђина Прерасј, код мешјана јо-
знајија као Шујица или Јечменска
јеђина. Овај камени мостј, који је јри-
рода исклесала, јо својим димензија-
ма сјада међу шесј највећих камених
мостјова у Србији.

Најстарији овчар златиборског краја

Срећко Ковачевић „тера” 92. годину, а од детињства по златиборском ливадама
напаса бела стада: сада чува 18 оваца и 10 јагњића

Срећко Ковачевић рођен
је у Доброселици 1927.
године, у кући која се
и данас налази у центру села
у близини цркве. Још као дете
voleо је сточарство: овце и го-
веда.

Имао је Срећко пет година
када је почео да чува јагњад.
Родитељи су му то допусти-
ли, јер су јагњад лакша за чу-
вање. То је био почетак њего-
вог бављења сточарством. Од
малих ногу обавеза, тада ва-
жнија и од школе. Завршио је,
ипак, четири разреда основне.

„Морао сам понекад стоку
да чувам изјутра од седам до
осам сати, па кад чујем школ-
ско звоно ја трчим у школу.

Стока је морала да се чува,
није као данас: има елек-
трична чобаница и лако је
чувати”, прича Срећко.

У војску је отишао 1944.
године, прво у Сињ на
обуку, па онда у пре-
команду у Бихаћ. По
повратку из армије
наставља да ради
све сељачке
послове, од
земљорадње
па до сто-
чарства. Ра-
дио је по
потреби. Ако данас
нема ко-
сидбе и ко-

пања, онда иде те чува стоку.
И обратно.

„Радило се све ручно и опет
се све стизало”, сећа се деда
Срећко. „Биле су моје, данас
помогнем ја њему, сутра
он мени и све стигнемо.
Било је онда и народа,
пуно село, а данас је све
другачије”.

Срећко има
коњче које се
зове Ласта. Она
га сваке годи-
не после Мла-
денаца одне-
се у планину
где се нала-
зи катун. Ту
борави до

Ђурђевдана чувајући своја
стада. Борави сам и храну
спрема сам: пече хлеб, кува
јело. Чим спреми доручак од-
мах размишља шта ће за ру-
чак, па онда за вечеру и тако
редом. Неко му и сврати, али
ретко се то деси, углавном ло-
вци кад крену у лов.

Данас Срећко живи на Во-
дицама са сином и његовом
породицом. И поред тога што
„тера” 92. годину, он и даље
чува своја бела стада. Изјутра
у седам сати крене у брдо зв-
ано Карановац и буде до по-
дне. Обавезно понесе штап
и флашицу са водом. Има 18
оваца и 10 јагњића.

„Кад пођем на брдо ја по-

Срећко Ковачевић

Прераст – камена атракција и народно скровиште

У атару села Доброселице подно Торника налази се Прераст, својеврсна пећина или камени пролаз који представља природну реткост. Овај камени мост је од великог историјског значаја, а данас се користи у туристичке сврхе. Удаљен је од цркве доброселичке око 200 метара и управо ових дана се завршава асфалтирање пута од цркве до пећине.

„Историјски значај Прераста је тај што се овде народ скривао од непријатеља током многих ратова“, прича нам парох доброселички јереј Јован Стојковић. „У овим шупљинама се након Другог светског рата налазила муниција, а по предању, налазили су чак и злато. Иза саме пећине је имање фамилије Јечменица, а до пре годину

дана се налазила и једна од крушака коју је засадио некадашњи кнез Милош Обреновић. Касније, када је Милош постао владар, он је баш из те фамилије изабрао свог министра, Аксу Јечменицу“.

Туристи који долазе у цркву доброселичку такође посећују и ову пећину, дивећи се Божијим делима. Општина Чајетина је препознала Прераст као туристичку локацију и већ су уложена одређена средства за уређивање овог простора. Кроз Прераст протиче и река Точковица.

„У плану нам је да урадио и спомен-чесму кнезу српском Милошу Обреновићу, јер је, по предању, он овде боравио“, завршава ову причу свештеник Јован Стојковић.

М. В.

несем телефон, наочаре, кишобран, новине и столицу. Кад се овце умире седнем и узмем новине, па иако су старе ја их читам. Не могу да седим, а да ништа не радим“.

Пошто је кренула сезона брања лековитог биља, чувајући стадо он бере и чајеве. Тако је сакупљао траву иву, па мајчину душицу, хајдучку траву, а брао је и зову. Све он то лепо осуши и зими пије као чајеве.

Поподне се врати кући да мало одмори, па опет у три сата креће на Карановац са својим белим бравима. И тако сваки дан. Политика га не занима, ал' воли да зна шта се дешава у свету. За бољи живот не зна и може се рећи да је задовољан досадашњим животом.

„Битно је да људи раде и да се слажу, јер то је најважније у животу. Где нема слоге и љубави нема ни напретка“, поручује неуморни старина Срећко. **Мирслав Весовић**

Доброселички смолари, занатлије, катранџије

Увек је Доброселица имала вредних људи и добрих домаћина, вештих смолара и катранџија. Најпознатији доброселички катранџија у првој половини 20. века био је Андрија Марјановић, који је у Дубрави пекао катран. Последњи ђумурџија у селу је био Радомир Поповић, који је у потесу Крива коса пекао катран и правлио ђумур.

Познате занатлије у прошлости овде су: ковачи и поткивачи Ратко Станковић и Перо Јечменица; терзије и снајдери Љубинко Марјановић, Раденко Граовић, Манојле Каргановић, Милутин Марјано-

вић и Миладин Срнађевић; столари бачвари, пинтори Раденко Кнежевић, Симо и Миљко Ковачевић, Драгослав Марјановић-Шевић, Вићо Драговић, Радојко и Борко Марјановић и други.

После Другог светског рата у периоду од 1950. до 1965. у Доброселици је било интензивно смоларење, хватање борове смоле најчешће од црног бора, за потребе хемијске индустрије. На веће стабло испод пресечене коре стављао се левак и смола се обично цедила у земљани лончић који је ту постављен. Једном недељно се долазило и узимала се наточена смола. Лети када су топлији дани смола се брже цедила и прикупљала. На овом послу учествовао је већи број мештана којима је то био додатни приход. Прикупљену смолу су тада продавали Шумској управи и задрузи.

Сувати и пашњаци овде су: Шаиновци, Јеље, Царево поље, Попов колац. На најпознатијем златиборском сувату Шаиновци пре Другог светског рата преко лета на испашу било је преко 500 волова љубањских сточних трговаца браће Миливоја и Николе Прљевића, Павла и Драгоја Ћитића и Љубисава Станојевића –Торовића.

З. В.

Признања Црвеног крста на годишњој скупштини

Црвени крст Чајетина одржао је своју годишњу скупштину на којој је усвојен годишњи извештај о раду и финансијски извештај за прошлу годину, као и програм рада и финансијски план за ову годину. Редовним даваоцима крви, победницима конкурса „Крв живот значи“ и квиза „Шта знаш о Црвеном крсту“ додељене су захвалнице, награде и признања, као и осталим активистима заслужним за рад Црвеног крста.

На годишњој скупштини Црвеног крста верификовани су мандати новим и старим члановима скупштине, изабрани чланови управног и надзорног одбора, председник и потпредседник Скупштине. Ово је била прилика да се резимирају резултати рада из претходног периода, са акцентом на акције добровољног давања крви, али и да се усвоји план акција за период од 2018. до 2022. године.

„Веома смо задовољни акцијама које смо ор-

ганизовали. Одзив је био добар на акцијама добровољног давања крви, као и на осталим које традиционално организује Црвени крст“, рекао је секретар Црвеног крста Чајетина Милан Симиновић.

Плакета „Широко срце“ ове године припала је ЈКП „Златибор“, јер се највећи број добровољних давалаца јавило управо из овог предузећа. Уручена су признања онима који су крв дали једном или више пута. За једно давања – уручено је 13 признања, за пет давања – 10 признања, за 10 давања – пет признања, за 20 давања – пет признања и за 30 давања – два признања.

„Редован сам давалац крви. До сада сам дао крв 35 пута. Апелујем на све грађане који

се осећају здравим и способним да се одазову овим акцијама“, каже Дарко Аћимовић, добровољни давалац из Чајетине.

Награђени су и победници квиза „Шта знаш о Црвеном крсту“. Ове године надметало се осам екипа из основних школа са територије општине Чајетина, а победу су однели четвртаци из ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат.

„Наша екипа освојила је прво место, па смо дошли да примимо награде. То нас је веома обрадовало и срећни смо због тога“, рекао је један од чланова победничке екипе Богдан Кутлашић.

Победнице конкурса „Крв живот значи“ са присутнима су поделиле своје стихове који подстичу на хуманост и солидарност. **Д. Росић**

Студенткињи са свим десеткама стипендија за студије у Француској

Наша суграђанка Емилија Милојевић, студенткиња друге године Филолошког факултета у Београду, на завршеном „Ерасмус + конкурс“ добила је једносеместралну стипендију за студије на „Jean Jaurès“ универзитету у Тулузу који је један од највећих универзитета у Француској где студира више од 27.000 студената из целог света. Емилија је вредна студенткиња чији је просек за прве две године студија 10,0.

Она се тренутно налази у Београду где спрема испите, а о добијеној стипендији каже: – Била сам свесна огромне конкуренције, имајући у виду број студената који се сваке године пријави за стипендију и мали број места која постоје, али у исто време сам се надала да ће то што сам једина студенткиња Опште лингвистике и француског бити моја предност у односу на остале. Професори Катедре за француски су ти који бира-

ју студенте који пролазе у други круг, а конкретно за ову стипендију било је потребно бити заинтересован за лингвистику и то показати што кроз учешћа на предавањима, што кроз учешћа на разним активностима и семинарима; затим, било је потребно учествовати на пројекту ParCoLab, сегментирања текстова на српском и француском зград богаћења електронског корпуса ParCoLab и наравно, то је све било потребно пропатити

убедљивим мотивационим писмом и завидним CV-јем.

Емилија додаје да је већ имала прилику да више пута борави у Француској: – Два пута сам учествовала на међународном семинару „Стазе сећања“ у Кутансу у Нормандији чији је циљ обележавање страдања и сећање на жртве холокауста. Такође сам учествовала као волонтер на музичком фестивалу „Chaffier dans la noirceur“, и најзад, фебруара ове године са позоришном трупом Катедре за француски чији сам члан, учествовала сам на аматерском позоришном фестивалу у Лиону.

Од студирања у тој земљи очекује увид у другачији систем организовања наставе, прилику да слуша предмете које ни Катедра за лингвистику ни Катедра за француски не нуде, па самим тим и да размисли о евентуалном мастеру на том факултету уколико јој се неки од тих предмета учини изузетно занимљивим. **М.Р.А.**

Научни радови чајетинских лекара на конгресу у Пољској

Међународни конгрес породичних лекара који је одржан у Кракову, окупио је најбоље медицинске стручњаке из области породичне медицине

Тим српских лекара недавно се вратио из Пољске, где су учествовали на 23. Међународном конгресу породичних лекара, на коме су представили своје научне радове. Учесће на овом престижном медицинском саветовању узели су и лекари Дома здравља Чајетина др Гордана Бојовић и др Тамара Шкодрић, као и лекари домова здравља у Лазаревцу, Младеновцу, Ваљеву и Зрењанину.

Међународни конгрес породичних лекара који је одржан у Кракову, окупио је најбоље медицинске стручњаке из области породичне медицине. Стручној јавности представљено је шест истраживања из Србије, а Дом здравља у Чајетини био је носилац истраживања на тему „Аутосоматска болест полицистичних бубрега и анеуризматска болест“ и „Бивши пушачи – здрава или болесна популација“. Главни истраживачи на овим пројектима су били др Гордана Бојовић и др Тамара Шкодрић.

„Наши утисци су заиста лепо. Дом здравља Чајетина никада није учествовао на неком иностраном конгресу. Прошле

године смо учествовали на конгресу опште медицине на Златибору где смо победили са једним радом. То нам је био ветар у леђа да напишемо следећи рад који ће бити на светском нивоу. Успели смо у томе и заиста смо били запажени“, истиче др Бојовић.

Истраживање на тему „Аутосоматска болест полицистичних бубрега и анеуризматска болест“ је изазвало доста интересовања јер је фамилијарна полицистична болест бубрега откривена као фактор ризика анеуризматске болести у истраживању које су др Гордана Бојовић и др Мирјана Ђуровић припремиле прошле године за осми конгрес опште ме-

дицине, а који је тада проглашен за најбољи научни рад.

„То је део дугогодишњег истраживања које је трајало око две године. Ми настављамо то истраживање, а само један део тога представљено је у том раду. Поента је да се у будућности осмисли скрининг за те људе, да им се обави магнетна резонанца и евентуално открије нека анеуризма можданих артерија“.

Рад на тему „Бивши пушачи – здрава или болесна популација“ такође је привукао велику пажњу, а испитивање се односило на то колико се бивши пушачи налазе у ризику за оболевање од појединих врста болести.

„Ми смо испитивали неке од тих болести. Просек је био да се тек за 12 година након лишавања од ове опасне навике, бивши пушачи изједначавају са људима који нису никада пушили“, закључак је др Бојовић.

Коаутори поменутих научних радова су лекари домова здравља из Лазаревца (др Милена Костић и др Милица Милићевић) и Ваљева (др Сања Мојсиловић), а тим лекара има у плану да са истраживачким радом настави и у наредном периоду, и своје радове поново представи на неком од конгреса сличног ранга.

Драгана Росић

„Чиготи“ седмогодишња акредитација

Агенција за акредитацију здравствених установа Србије доделила је Специјалној болници „Чигота“ сертификат на период од седам година, што је по актуелном Закону о здравственој заштити најдужи период на који једна установа може добити статус акредитоване установе. „Чигота“ добила је највише оцене у чак девет области Директор Агенције за акредитацију здравствених установа Србије Владимир Арсеновић изразио је задовољство што у здравственом систему Србије постоји још једна акредитована болница која пружа специфичну услугу и има дугу традицију. „Чигота“ је, како наводи, на овај начин потврдила да прати све трендове и препоруке које се тичу

унапређења квалитета здравствене заштите и безбедности пацијената.

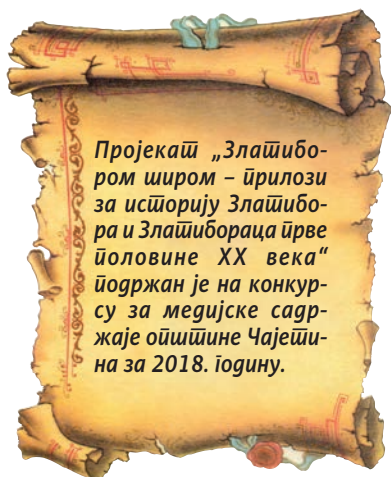
„У процесу који је трајао две године управа и запослени у Специјалној болници „Чигота“ су успешно реализовали све постављене задатке који се односе на здравствену заштиту

и квалитет рада са пацијентима, организацију рада и менаџмента, као и дефинисање свих корака у контакту са пацијентима и клијентима ове здравствене установе“, истакла је прим. др Снежана Лешовић, начелник Одељења за превенцију, лечење гојазности и рехабилитацију код деце и адолесцената, додајући да је сада најважније да се овај статус одржи.

СБ Чигота је акредитована на седам година из следећих области: педијатрија – лечење пацијената, интернистичке гране – лечење пацијената, лабораторијска дијагностика, животна средина, људски ресурси, управљање информацијама, руковођење, стандарди управљања, физикална медицина и рехабилитација. Д. Р.

Девет деценија од проглашења Чајетине за варошицу

Оно што је Чајетини 1928. године давало обележје варошице су земљорадничка задруга, амбуланта, жандармеријска станица, расадник, трговачка радња Сима Чизмића, механе Милошевића и Марковића и Рајка Ћенића, пекара Јована Мићића, црква, водовод...

Пројекат „Златибором широм – иприлози за историју Златибора и Златиборца прве половине XX века“ подржан је на конкурс за медијске садржаје ојштинине Чајетине за 2018. годину.

Службене новине Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца, од 7. марта 1929. године (број 35), на дну прве стране у рубрици „Укази“ објављује информацију из Министарства унутрашњих послова у којој се, у једној реченици, саопштава да је „указом Његовог Величанства Краља од 30. јуна 1928. године“ Чајетина проглашена за варошицу.

У то време општина Чајетина је имала 2.878 становника. Треба имати у виду да су поред варошице у овој цифри и становници Рудина, Бранежаца, Палисада, Краљеве Воде и Ока, који су били у саставу чајетинске општине.

На више места налазимо потврду да је Чајетина дуго година по проглашењу варошицом више личила на село. На пример, Чедомир Арсенијевић, начелник Среза златиборског, у акту из 1930. године наводи да је Чајетина „место

са свега десетак кућа“, а 1937. године тадашњи срески начелник Родољуб Тодоровић извештава више власти да је „Чајетина сама по себи више село него варошица“.

Свако место по проглашењу за варошицу морало је удовољити прописима из Закона о местима (донет 1866. године). Ни три године по проглашењу варошицом Чајетина није испунила обавезу да донесе урбанистичка акта, па је на упозорење Дринске бановине уследио одговор да ће срез за те намене средства обезбедити у буџету за 1932. годину.

Оно што је Чајетини 1928. године давало обележје варошице су земљорадничка задруга, амбуланта, жандармеријска станица, расадник, трговачка радња Сима Чизмића, механе Милошевића и Марковића и Рајка Ћенића, пекара Јована Мићића, црква... Свакако и водовод, завршен и у употребу пуштен у новембру 1925. године, са неколико чесама у месту.

У Чајетини је било седиште Друштва за развој рударства на Балкану, које је ископавало магнетит на неколико места на Златибору.

На Краљевој води радио је хотел са 11 соба, у својини Ужичке области.

После Првог светског рата чајетинска општина имала је фондове за подизање воћног расадника, изградњу среске апсане, довођење пијаће воде и набавку

приплодне стоке. Ови фондови су, неколико месеци по проглашењу Чајетине за варошицу, груписани у један фонд – за подизање среских зграда.

Варошица Чајетина је, Законом о уређењу редовних судова од 12. октобра 1928. године, добила срески суд, али је почео да ради тек неколико година касније, јер није било подесне зграде за закуп, а још мање новца за подизање наменског објекта у склопу кога је морала бити саграђена и апсана.

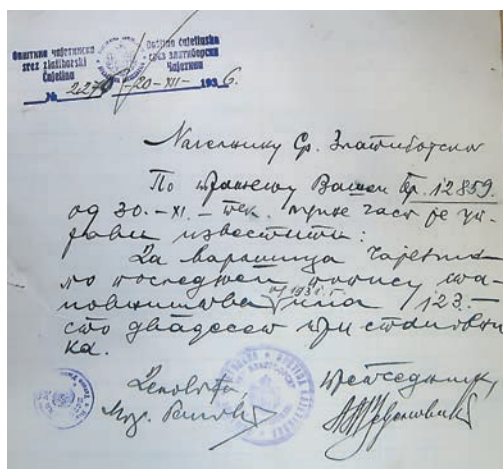
У години када је Чајетина проглашена за варошицу, у циљу културног и здравственог уна-

Осим новизграђеног обласног пута Ужице – Краљева Вода, Чајетина је године 1928. путевима била повезана са Јабланицом, Рудинама и Шљивовицом. За те путеве, међутим, среска власт је извештавала да су „рђави и непроходни“. Аутобуског саобраћаја још није било, саобраћали су само аутомобили.

Чајетина је, уз Мокру Гору, године 1928. била једино место у срезу са телефонском линијом. Тада је почео обиман и неколико година касније завршен посао на успостављању телефонских линија од среског центра ка општинским центрима. Према договору са ПТТ управом из Сарајева, прву телефонску линију требало је успоставити на 35 километара дугом правцу Краљева вода-Доброселица-Драглица-Негбина-Јасеново. Ова траса није случајно одабрана, реч је о најудаљенијим местима од Чајетине које је комуникацијски требало повезати.

На Златибору се живело од земљорадње и сточарства, тешко је било прехранити породице, рочито вишечлане. У марту 1928. године општинске власти су сачиниле списак „гладних породица“, оскудних у храни. На списку је 56 старешина домаћинстава са 253 члана из Чајетина и Бранежаца. Њима је, одлуком одбора Ужичке области, дата бескаматна новчана позајмица како би купили храну.

По наређењу Краљевска банска управе Дринске бановине, састављен је списак јавних зграда у Срезу златиборском за 1931. годину. Чајетина је тада имала зграде начелства и пореске управе у својини Дринске бановине, док су основна школа, школа за сеоске домаћице и црква вођени као општинска својина. **З. Ж.**

Чедомир на челу тек основане варошице

Срески начелник у време проглашења Чајетине варошицом био је тада 32-огодишњи Чедомир Арсенијевић, са завидном школском спремом – београдском Војном академијом и Правним факултетом Париског универзитета. Срез је имао још осам чиновника-службеника: санитетског референта др Богдана Петровића, пољопривредног референта Радојка Ђоковића, среског чиновника Јована Брауновића, полицијског приправника Миливоја Грбића, званичнике Радована Барјактаревића и Драгомира Радмилковића, служитеље Тривуна Цвркотића и Луку Барјактаревића.

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

Варошица Чајетина.

Указом Његовог Величанства Краља, од 30. јуна 1928. године, Убр. 29618, решено је на основу чл. 6. Закона о местима да се село Чајетина, исторично општине у срезу златиборском, области Ужичке, прогласи за варошицу под истим именом.

Ћачке рукотворине на Еко вашару у Чајетини

Последњи школски дан чајетински основци и средњошколци обележили су на посебан начин – организовањем Еко вашара, на коме су изложили рукотворине које су током године правили са својим наставницима и родитељима. Богато припремљени штандови, љубазни ученици који су се одлично снашли у улози продаваца привукли су пажњу суграђана који су са задовољством посетили овај догађај и пазарили неке од креативно направљених производа.

Основна школа „Димитрије Туцовић“ у Чајетини од 2013. године је укључена у Међународни програм Еко школе. Од тада се труди да сваке године обележава што више еколошких датума и

буде по нечему препознатљива. Управо је организовање Еко вашара нешто по чему се ова школа издваја.

„Ове године су сви наставници у школи узели учешће у изради предмета од рециклираног материјала са својим ученицима на часовима редовне наставе и ваннаставним активностима. Замисљено је да се вашар организује у парку у Чајетини, како би био доступан свим становницима. Учесници Еко патроле претходних дана су делили летеке грађанима, установама и институцијама на територији општине како би сви били информисани када ће се организовати Еко вашар и шта могу све купити. Желимо да овај дан постане традиционалан, а крајњи циљ вашара

је да сав прикупљени новац од продатих производа буде уплаћен на рачун за донације Дневног боравка за децу са сметњама у развоју „Зрачак“, каже Јагода Јеремић, члан Еко одбора ОШ „Димитрије Туцовић“.

У реализацију Еко вашара укључиле су се и друге школе са подручја општине: ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат са издвојеним одељењима у Шљивовици и Кривој Реци, као и средња Угоститељско-туристичка школа.

„Одлучили смо да се одазовемо позиву колега из Чајетине и прикључимо реализацији Еко вашара, а све у оквиру реализације Међународног пројекта Еко школе. Током године вредно су радила деца, учитељи и родитељи да би мноштво произво-

да било изнето на постављене штандове. Могу рећи да је одушевљење свих учесника велико, посебно деце. Саме те креативне радионице код деце буде радозналост, ентузијазам и жељу да успеју, а крајњи циљ је да њихов труд буде запажен“, истиче Марија Спасенић, учитељица из Криве Реке.

Организатори Еко вашара одлучили су да продајно место и овога пута буде парк у Чајетини, где су постављене тезге препуне различитих производа, чије цене су симболичне. Средства добијена продајом радова ученици ће дати у хуманитарне сврхе, што потврђује да се организовањем оваквих акција унапређује солидарност и промовишу људске вредности. **Драгана Росић**

Еко квизом обележен Светски дан заштите животне средине

У обележавању Светског дана заштите животне средине ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката је 5. јуна у библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ организовала Еко квиз. Ова активност је део пројекта коју ова еко школа спроводи четврту годину заредом.

Седмаци из пет школа са територије општине Чајетина потрудили су се да покажу што боље знање из области екологије. У томе су их припремили њихови наставници из биологије, а од помоћи су биле и скрипте на ту тему.

Питања су била разноврсна. На њих се могло одговорити заокруживањем понуђеног од-

говора или слободно, а било је и новина као што су игре „брзи прсти“ и „слагалица“.

Пошто се квиз успешно организује већ неколико година, на једном од семинара одржаном у Ужицу у оквиру пројекта еко школа, наставници из других општина су показали занимање за учешће у овом кви-зу тако да ће од наредне године квиз бити регионалног карактера.

А победничка екипа овог кви-за била је ОШ „Димитрије Туцовић“ из Златибора, други су били ОШ „Саво Јовановић Сирогојно и трећи ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката. **М. Р. Л.**

За Марину је Златибор омиљено место на свету

„Ја се овде осећам добро. Чим дођем, чим крочим на Златибор ја осетим као да ми је огроман терет са срца пао и уживам овде”, каже селекторка женске кошаркашке репрезентације Србије

Марина Маљковић, коју сврставају међу најбоље европске стручњаке у женској кошарци, темеље својих успеха гради на Златибору, како са репрезентацијом, тако са клубом или покретом за женску кошарку. Познато је да селекторка Србије обожава Златибор, који често посећује још одмалена и кампова професора Александра Николића, а каже да јој је ова планина омиљено место на свету.

„То је јако тешко објаснити. Ја се овде осећам добро. Чим дођем, чим крочим на Златибор ја осетим као да ми је огроман терет са срца пао и уживам овде. Мислим да нисам нескромна ако кажем да врло добро познајем Златибор и да знам и сваки онај ћошак иза. Ја, практично, јако ретко и уђем у центар Златибора, већ волим она издвојена и сва та дивна места за шетњу, ресторане и слично, која су највећа драг Златибора”, каже повратница на клупу Србије и додаје да је Златибор идеално место за нови почетак женске репрезентације. Младе играчице и чланице клубова из слабијих лига радиле су са селекторком у двори „Ваи Таи” крајем маја, док најјачи тим поново долази овде крајем јуна. Србија ове године неће учествовати на Светском првенству, али је домаћин следећег Првенства Европе 2019. године.

„Од првог дана желим да пробам све оне Српкиње које могу да играју за ову земљу. Самим тим ово је један нови почетак и видећемо где ће то да нас однесе. Људи не могу да размишљају кроз оно што се десило у прошлости: она јесте лепа, али гледамо данас

Фото: Pierre-Yves Beaudouin/Wikimedia Commons, CC BY-SA 3.0

” Мислим да нисам нескромна ако кажем да врло добро познајем Златибор и да знам и сваки онај ћошак иза ”

шта се дешава и будућност. Једино што можемо да обећамо, као и увек, врло је скромно – да ћемо уз сав рад покушати опет да направимо неки тим који ће, што је најважније свима нама у Србији а и људима из овог краја, да се бори за Србију најбоље што може. То је једино мораће и једина обавеза док сам ја тренер. Биће ту

доста промена, није то више она репрезентација из 2015. и 2016. године”, поручује донедавна шефица стручног штаба „Галатасараја” са којим је освојила Еврокуп, а у првенству Турске стигла до четвртфинала.

Маљковићева, која је са париградица турског великана пре сезоне почела рад у Чаје-

тини прошле године, истиче да је презадовољна резултатом јер је клуб имао тешку сезону, председници спортског друштва су се мењали и било је великих проблема ван терена.

„Имали смо јако пуно потешкоћа где сам морала све време да држим екипу на окупу уз масовне проблеме. Тај рад и чињеница да нису одустале и остале ту, донео им је велику радост на крају. Оне су у сваком тренутку сезоне могле све да се распусте и да оду на своју страну, али су изабрале да остану и побеђују, освојили смо тај Еврокуп потпуно ван свих очекивања. Велики су срећа и задовољство због тога”, каже селекторка женске кошаркашке репрезентације Србије, која је после две године проведене на клупи „Галатасараја” одлучила да промени средину, преузела је клуб из Кине „Шангај Баошан Дахуа”.

Марини Маљковић је позната спортска енергија Златибора и веома јој је драго што је овдашњи кошаркашки клуб направио добре резултате пласиравши се у плеј оф Суперлиге Србије.

„То је сјајно, види се и осећа промена чим сам ушла у халу. Видела сам кошаркаше „Златибора”, разговарали смо мало. Златибор то заслужује и мора да има, јер је ово кошаркашко и спортско место где људи из целог света уживају кроз кампове и званичне припреме професионалних спортских екипа. То мора да се очува и одржи, развија у позитивном правцу. Поздрављам то, и што да не, да се више девојчица бави кошарком”, каже Марина Маљковић.

М. Јевремовић

Позив читаоцима

Позивамо све који имају занимљиве анегдоте, пошалице, кратке смешне приче из наше свакодневице, шале, вицеве и друге облике ерског хумора да их за рубрику „Ерска народна ризница“ нашег листа пошаљу на мејл адресу библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ из Чајетине ljubisardjenic@mts.rs и потпишу именом и презименом.

Најбоље прилоге објавићемо у „Златиборским вестима“, а необјављени биће читани у програму манифестације „Летњи улични ерски кабаре“.

Заборавни хирурџи

Соба у ужичкој болници за ојоравак после ојерације. Леже тројица Златибораца и причају.

Каже први:

– Овај наш хирурџи прилично је забораван. Када ми је ојери-

сао слепо црево, заборавио је завој у сјомаку, па ме поново ојиварао и зашваро!

Каже други:

– Није то ништа. Када је мени ојерисао ногу у њој је заборавио маказе!

А трећи ћући и слуша ову двојицу ошворених усћа, ни сам не верује.

Када одједном уида хирурџи у собу, с њимањем:

– Да није код неког од вас мој кишобран?!

Питај Жика

У нека прошла времена на Златибор сврашила трупа немачких шурисћа. Ушли они у самојослућу „Инкс“, па разгледају робу у рафовима. Траже нешто, али што, изгледа, нема. Најослећку један од Немаца приђе приученом продавцу Радовану и уићта:

– Ширехензи дојч?

– Ја мислим да то немамо, али за сваки случај питај Жика – одговори Радован.

Лоша и добра вест

Срећне лекар свој пријатеља из Чајетине и каже му:

– Баш добро што сам те срео. Твоја жена је била данас код мене и имам добру и лошу вест за тебе. Коју ћеш прву?

– Лошу, наравно.

– Лоша вест је да твоја жена има потпу болест!

– А добра?

– Није добила од тебе!

Златиборске италијанке

– Чиме се Златиборци преју, а почиње на З?

– Здрвима.

– С ким иду у шуму по дрва, а почиње на Ж?

– Жћецом.

– А чега се Златиборац највише плаши, а почиње на слово Д?

– Думре!

Женина килана

После месец дана проведе-них на Златибору, иде је дошла да помоћу чувеног шрећмана „Чиоћа“ скине који килограм, једна Ужичанка се шелефоном јави мужу:

– Драги, колико сам срећна. За месец дана изубила сам шрећнину своје килаже. Реци ми, мили, колико још да осћанем?

– Осћани, душо, још два месеца.

У Прибоју је од 11. до 13. јуна у организацији Дома културе "Пиво Караматијевић" из Прибоја одржана 27. Међурејубличка смотре дејег драмског стваралаштва.

У програм смотре организациони одбор Дома културе у Прибоју уврстио је четири представе: "Лепотица и звер" у извођењу Дечје сцене Дома културе из Пријепоља, "Морска болест" драмске групе ОШ "Ратко

Сара из „Бистричка” најбоља на прибојском фестивалу

Јовановић" Крушчица-Народна библиотека Ариље, "Пубертелије" у извођењу Мале позоришне радионице Дома културе из Прибоја и "Проклета мода ја-

ко је овлада" Дечјег драмског студија "Бистричак" Спортског центра Чајетина.

Представе је пратио селектор Владимир Цвејић као и жи-

ри Канцеларије за младе. Према њиховој одлуци прво место припало је Дечјој сцени Дома културе из Пријепоља, док су други били Мала позоришна радионица Дома културе из Прибоја. На овој смотри Дечји драмски студио „Бистричак“ из Чајетине био је трећи, а млада Сара Александрић добила је награду за најбољу женску улогу на фестивалу.

М. Р. А.

Конкурс за афористичара године

Награђени добијају дипломе „Ерског кабареа” и боравак у неком од хотела Златибора

Савет традиционалног „Летњег уличног ерског кабареа”, који се одржава у Чајетини и на Златибору 3. и 4. августа 2018. године, организује Конкурс за афористичара године.

Награђени добијају дипломе „Ерског кабареа” и боравак у неком од хотела Златибора, и то: прва награда је пет дана за две особе, друга награда продужен викенд за две особе, трећа награда викенд за две особе.

Ове године афористичари шаљу до 20 објављених или необјављених афоризама који су написани током 2017./18. године, а који нису објављени у претходним књигама аутора. Афоризме

Библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ у Чајетини

слати електронском поштом под шифром, а решење шифре у посебном мејлу (један мејл афоризми под шифром, други мејл решење шифре). Обичном поштом афоризме слати у четири примерка,

под шифром, решење шифре доставити у посебној коверти. Рок за приспеће радова је 16. јул 2018. године.

Комисија у саставу: Нешко М. Илић, афористичар (председник комисије), др

Слободан Симић, афористичар, Зоран Богдановић, афористичар, и Љиљана Ракић, библиотекар, одлучиће се за најбољег афористичара 11. „Летњег уличног ерског кабареа”.

Објављивање одлуке жирија о награђеним радовима је 30. јула 2018. године. Додела награда обавиће се првог дана манифестације. Организатор преузима право штампања књиге афоризама доспелих по објављеном конкурс.

Радове слати на адресу: Библиотека „Љубиша Р. Ђенић”, Златиборска 1, 31310 Чајетина, или на мејл: ljubisardjenic@mts.rs (тел. 031/3831-380).

Добитник НИН-ове награде у чајетинској библиотеци

„Кад се књига појавила у књижарама имао сам утисак да је то зрно песка у једном огромном простору испуњеном књигама. Али је она сама успела да стигне до публике и да се, ето, некако пробије и до тако престижног места као што је НИН-ова награда“, каже о награђеном роману „Лузитанија“ његов аутор Дејан Атанацковић

Овогодишњи добитник НИН-ове награде Дејан Атанацковић гостовао је почетком јуна у чајетинској библиотеци. Иако активан у свету уметности и познат по бројним успешним пројектима, у књижевним водама се први пут опробао са романом „Лузитанија“. Његов првенац показао се као добар изазов књижевној критици, како стилем тако и темом, наметнувши се са успехом овој престижној награди.

Књижевни језик Дејана Атанацковића је питак, иако сам стил писања и слојевитост приче траже дубоку пажњу. Можда потку пишчеве идеје можемо тражити у стварним историјским догађајима, али ово свакако није историјски роман. О свом раду на роману првенцу, каже:

„Ја се нисам раније бавио писањем на тако планиран начин. Ово је мој први књижевни рад који је захтевао заиста један дужи временски период припрема, истраживања и самог писања. Уплеле су се у ту причу многе ствари које имају везе са мојим претходним као и са садашњим радом, ствари које се тичу мог рада са студентима, са психијатријским пацијентима... Провукле су се кроз роман и неке наталожене слике из времена далеко пре почетка рада на роману, а наравно, ту су се појавили и разни књижевни утицаји који су били за мене формирајући током година. Један од писаца који је некако имао утицај да уопште почнем да се бавим писањем је немачки писац Зебалд који је кроз свој рад умео да се поигра са историјом и фикцијом, да се на један врло интелегентан начин нађе у

тој комбинацији историјског и фиктивног тако да читалац залута кроз његов текст и не буде у стању да разлучи шта је ту историјско, а шта фиктивно. Наравно да је ту било и других утицаја. Ту су Бернхард, Турније... Појавили су се и утицаји из књижевности детињства, што се види у роману кроз директне цитате, Жила Верна, Луис Керола ...“

Дејан Атанацковић

НИН-ов жири је дуго већао о томе коме доделити награду, јер су у Атанацковићевој „Лузитанији“ наилазили на моменте који су их колебали. Ипак, целокупна прича их је натерала да гласају за „Лузитанију“. О обавештењу да је управо његов роман проглашен за најбољи, Атанацковић каже:

„Нисам то очекивао. Свакако је то била једна поступна ствар; најпре се уђе у шири избор, па у ужи, у најужи, и у сваком том кораку сам сматрао да је то сјајан резултат, јер то је први роман непознатог писца са врло малом и непознатом издавачком кућом која при том објављује друго

прозно дело (пре тога су се бавили стриповима и графичким новелама). Према томе, неке шансе да се ми нађемо у том избору су ми се у старту чиниле мале, и кад се књига појавила у књижарама имао сам утисак да је то зрно песка у једном огромном простору испуњеном књигама... Али је она сама успела да се избори и стигне до публике, и да се, ето,

некако пробије и до тако престижног места као што је НИН-ова награда.“

Овај уметник, рођен 1969. године у Београду, предаје више предмета из области визуелне уметности и културе на универзитетским програмима у Фиренци и Сијени. Своје време распоређује на боравак у Београду и Фиренци.

„Ја сам увек негде измештен. Када сам овде, онда нисам у Италији. Када сам у Италији, онда нисам овде. Човек кад извуче корен и негде оде, онда тако остане; не пуштају се корени више нигде. То је неко стање које мени одговара. Дали то помаже при неком креативном раду? Можда. Можда

просто дефинише човека на неки начин и усмере га на један начин размишљања, рада, који се тиче пролазности, кретања... Па, истина, и у роману готово сви јунаци негде путују, и то путују или из Београда или у Београд. На тим својим путовањима се негде губе, нестају, мењају...“

На књижевној вечери о роману „Лузитанија“ говорила је и књижевни критичар Ана Стишовић Миловановић.

„Књижевна критика је, могамо то казати, имала неке, помало дисонантне тонове или запажања када је у питању „Лузитанија“ и толико смораснији што је превладало оно што показује да је Дејан Атанацковић, иако се бави темама које је српска литература врло лепо и темељно објаснила као што је тема Првог светског рата, успео да покаже на један сасвим другачији, нови начин. Али, изнад свега, Дејан Атанацковић је визуелни уметник и он мисли у сликама, пише на тај начин, и ви осећате једну дубоку синкретичност у свему ономе што је његова списатељска рука дала. Наравно да је то и роман који говори о временима садашњим, врло актуелан, па је та универзалност која је са великом лакоћом казана кроз једну причу о историји, чини ми се и највећа вредност романа „Лузитанија“.

Публика, за разлику од НИН-овог жирија, ослобођена обавезе да критички оцењује роман уживала је у разговору са писцем и прочитаним одломцима. Ово је било још једно успешно вече у библиотеци „Љубиша Рђевић“ у Чајетини.

Мирјана Ранковић
Луковић

Седми међународни Фестивал спортског филма одржан је од 7. до 10. јуна на Златибору, а за победника је проглашен филм "250 степеника" сценаристе Владимира Пајића и редитеља Владимира Курћубића, о чувеној генерацији младе кошаркашке репрезентације Југославије која је 1987. године у италијанском Бормију постала првак света под вођством Светислава Пешића. У том филмском остварењу емотивна сведочанства изnose Дивац, Рађа, Кукоч, Ђорђевић и остали играчи и чланови стручног штаба.

Овај филм представљаће Златибор и Србију на годишњој смотри 15 највећих светских фестивала спортског филма у Милану у новембру. Тамо ће се наћи и филм „Када је сребро сијало као злато“, о успеху чувене генера-

Награде за познате на седмом Фестивалу спортског филма

Најбољим проглашен филм о златним кошаркашима „250 степеника“

бољи краткотметражни документарни филм проглашен српски филм «Високолетач» о Душану Ивковићу. Сценариста ових филмова о легендама српске кошарке Александар Милетић најавио је нове пројекте његовог тима.

Награда за најбољу фотографију додељена је кинеском кратком документарном филму «Вожња по облацима». Награду «Динко Туцаковић» за најбољу режију добио је белгијски

венства највише пажње посвећено је кошарци и фудбалу, па су награђени и легендарни тренери – фудбалски Ивица Осим и кошаркашки Душан Ивковић. Поред светски познатих имена награду за животно дело добио је и Слободан Јоксимовић Бобица, некадашњи фудбалер и функционер ужичке „Слободе“, којем је признање уручио председник општине Чајетина Милан Стаматовић отворивши фестивал.

ња са својим сарадницима учествује у програму тог нашег здања», рекао је Ђурић.

Добитник награде за животно дело је и новинар Владимир Станковић, учесник у стварању неколико филмова приказаних на фестивалу: «Мало је рећи да сам задовољан, не знам чиме више. Да ли чињеницом да сам добио награду или због друштва у ком сам се нашао, међу легендама југословенског и српског спорта, и не само спорта, рачунајући господина Војкана Борисављевића који је оставио неизбрисив траг на музичкој сцени. Хвала још једном организаторима који су се досетили мене и уврстили ме у списак овогодишњих добитника на овом фестивалу који полако али сигурно добија своје место у нашој култури», изјавио је Станковић.

ције фудбалске репрезентације Југославије на Олимпијским играма у Финској 1952. године, направљен у продукцији Радио телевизије Србије.

Након приказаних тридесетак филмова са спортском тематиком с разних континената, жири седмог фестивала на саставу Срђан Савић, филмски критичар и директор Фестивала глумачких остварења у Нишу, Вања Дерменђијева, освајач сребрне олимпијске медаље у кошарци и телевизијски уредник из Бугарске, и др Иван Сарјановић, југословенски кошаркашки репрезентативац и члан најтрофејније генерације КК „Црвена звезда“, једногласно је донео одлуку о наградама: за најбољи филм о високим моралним вредносима у спорту награђено је документарно остварење «Саша Ђорђевић - Победник остаје», најбољи филм о личности у спорту је «Жоц - човек одлуке» о Жељку Обрадовићу, док је за нај-

режисер Син Верстејх за филм «Јуниор», признање за најбољи играни филм добило је руско остварење «Лед», а најбољи дугометражни документарцац је француско - руандски филм «Фудбал Руанда: Поља сећања».

У Конгресном центру Србија потврђено је да златиборски фестивал има велики значај и све већи углед, што говоре и имена добитника награда за животно дело које су уручене на отварању. Некадашњи фудбалер Црвене звезде и Југославије Драгослав Шекуларац био је спречен да дође, али се захвалио у видео поруци, као и кошаркашка легенда Драган Кићановић, а његов син Марко примио је награду у очеве име. Због недавног финалног турнира Евролиге и долазећег Светског пр-

Награду је добио и композитор Војкан Борисављевић који је радио музику за филмове и серије који су имали везе са спортом, од којих је најпознатија „Више од игре“. Награду Борисављевићу уручио је председник организационог одбора фестивала Арсен Ђурић.

«Златибор као лидер у српском туризму великим корацима иде ка освајању лидерске позиције и у културном и спортском туризму. Видели сте здање нашег новог Омладинско-културног центра где ће се ускоро одржавати разне представе из области уметности и стваралаштва, па и овог нашег фестивала. Уместо честитке нашем маестру Војкану Борисављевићу, ја ћу му упутити позив да након отвара-

У оквиру седмог фестивала представљена је сарадња између општине Чајетина и града Суботице, овогодишњег партнера. Посебно признање за животно дело добио је и прослављени рвач и тренер репрезентације Сретен Дамњановић из Суботице, а приказан је и документарцац о Давору Штефанеку.

Уприличено је и дружење основаца са територије општине Чајетина са кошаркашицом Наташом Ковачевић, којој је фестивал уручио специјалну повељу «Хероина спорта и живота». Ученици златиборских основних школа поклонили су Наташи стихове подршке, а заузврат добили велику захвалност и њену књигу «Кораци», као и прилику да виде најинтересантније сегменте из документарног филма о њој под називом «Скок», који ће на наредном Фестивалу спортског филма бити представљен публици.

М. Јевремовић

Европски клубови на првом „Купу пријатељства“ на Златибору

Финалном утакмицом између „Сарајева“ и „Партизана“, у којој је босански клуб освојио пехар после бољег извођења пенала, спуштена је завеса на прво издање фудбалског „Купа пријатељства“, који је одржан на Златибору. Утакмице су одигране на теренима „Спортског центра Чајетина“ и хотела „Палисад“.

Турнир је заједно са општином Чајетина и уз подршку локалних установа организовао Саво Милошевић, прослављени фудбалски ас, који истиче да су он и његови сарадници презадовољни дебитантским издањем овог такмичења. За наредну годину очекује се још већи број европских екипа, а као могући учесници најављују се састави из Немачке и из Енглеске. Према Милошевићевим речима, Златибор је одговорио изазовима које носи организовање оваквог такмичења.

„Куп пријатељства“ окупио је младе екипе из десет земаља

(Србија, Хрватска, БиХ, Македонија, Црна Гора, Словенија, Италија, Шпанија, Мађарска, Турска), као и позната фудбалска имена (Ивица Краљ, Владимир Петровић, Саша Ђурчић, Илија Најдоски, Бранко Брновић, Драган Младеновић...), која су се одазвала позиву Сава Милошевића.

„Сарајево“ је савладало „Партизан“ са 6-5 у пеналима, пошто је меч претходно окончан без погодака. Оба тима су такође у „пе-

нал лутрији“ изборила пласман у борбу за пехар. „Сарајево“ је победило „Војводину“ (1-1, 4-2 п.п.), док су црно-бели елиминисали „Еспањол“ (2-2, 3-2 п.п.). За најбољег голмана турнира проглашен је Белмедин Диздаревић из „Сарајева“, најбољи играч је Мартин Новаковић („Партизан“), док су звање најбољег стрелца поделили чланови поражених полуфиналиста, Бараган („Еспањол“) и Зукић („Војводина“).

Према речима бившег фудбалера „Партизана“ и „Кристал Паласа“ Саше Ђанија Ђурчића, навијачи клубова учесника не треба да брину за будућност својих екипа.

– Видели смо модеран фудбал свих учесника. Мени се допало издање загребачког „Динама“, мада је по мени најлепши фудбал играла „Војводина“ и она је откровење турнира. Драго ми је да сам део ове прелепе приче. Част ми је да сам у окружењу ових хуманиста. Турнир је изузетно лепа прича, окупља људе различитих религија, боја.... Ја сам требао да доведем „Челси“ и „Кристал палас“, али нису могли да дођу, обећали су да ће бити ту наредне године. Постоји шанса да доведемо и „Шалке“, „Вердер“ Бремен, „Борусију“ Дортмунд. Турнир ће бити све већи и већи. Фудбалски мостови су најдужи на свету, фудбалски језик свако разуме. **И. Ј.**

Млада кошаркашка репрезентација спровела базичне припреме

Млада кошаркашка репрезентација Србије (играчи рођени 1998. и млађи) на Златибору је спровела прву фазу припрема за Европско првенство у Хемницу (Немачка). Изабраници селектора Владе Јовановића играће у групи Д, противници ће им бити селекције Исланда, Шведске и Италије. У тиму се налази

тога, јер су имали запажене улоге у својим клубовима и долазе нам без дана одмора. Тако да смо прилагодили припреме томе, у великој мери смо комплетирали систем напада и одбране, физички се спремили, а имали смо веома добре услове на Златибору – каже селектор.

и неколицина играча са којима је селектор Јовановић претходне године освојио европско злато у Братислави, у јуниорској конкуренцији.

– Мали проблем смо имали око одзива играча, због њихових обавеза у клубовима, сезона у Србији је потрајала. Мени је драго због

Позвани играчи су: Алекса Ускоковић (ФМП), Бориша Симанић (ФМП), Новак Мусић (Мега Бемакс), Михаило Јовичић (Мега Бемакс), Андрија Марјановић (Мега Бемакс), Никола Мишковић (Мега Бемакс), Вук Вуликић (Динамик), Милош Глишић (Динамик), Душан Беслаћ (Динамик), Тадија Тадић (Партизан НИС), Александар Аранитовић (Партизан НИС), Стефан Момиров (Вршац), Стефан Ђорђевић (Вршац), Алекса Раданов (Црвена звезда мтс), Ранко Симовић (Црвена звезда мтс), Алекса Степановић (БиХ), Харис Ђућковић (Словенија), Михајло Јерковић (Италија), Ненад Симић (Италија), Данило Петровић (Италија), Филип Павићевић (Италија), Матија Радовић (САД), Лука Васић (САД), Марко Вукојичић (САД). **И. Ј.**

Турнир региона за Куп УЕФА одржан на Златибору

На турниру фудбалских региона Србије, који се одржао на Златибору, савлада је екипа ФК Војводине. Тим из северне покрајине у финалу је савладао ФК Београда са 4-0, чиме се пласирао у квалификације за Регионални УЕФА куп, које ће се одиграти у Немачкој у септембру. Београђани су у полуфиналу са 1-0 победили Западну Србију, чији тренер је био стратег ФК „Златибор“ Предраг Ристановић, а наступала су и тројица играча чајетинског клуба: Видић, Павловић и Лазовић. Војводина је победила Источну Србију после пенала (3-2 у пеналима, регуларно 2-2). **И. Ј.**

ИВАН ТМУШИЋ, КАПИТЕН КОШАРКАША „ЗЛАТИБОРА“, ЗАВРШАВА ИГРАЧКУ КАРИЈЕРУ

Један је Шане капитен...

Враћајући се са четвртфиналне утакмице Купа Радивоја Кораћа, капитен КК „Златибор“ запито се – због чега нису изабрали пут преко Крагујевца? Овако, аутомобил је из Ниша пролазио кроз Трстеник, Ратину... До пре свега неколико година он је у тим местима био редован гост, играјући српсколигашке мечеве. Сада су то биле само пролазне станице.

– О свему овоме ни у лудилу нисам могао да размишљам када сам почињао. Сви ми смо у главама били српсколигаша. Толико дуго нас је пратио тај епитет „најстаријег српсколигаша“, нисмо ишли ни горе ни доле, да нам је то постало попут начина живота.

Својевремено је, у златно доба атинског „Панатинаикоса“, легендарни Фрагискос Алвертис као капитен имао мању минутажу у односу на неке првотимце. Али је само присуство такве личности представљало везивни елемент који је „зелене“ водио ка неким од највећих успеха у клупској историји.

За кратко време „прешао игрицу“

Слично је и са човеком који је до пре нешто више од пет година био један од ретких преосталих првотимаца КК „Златибор“, тима који је тада испео у Другу српску лигу, суочавајући се са великим финансијским проблемима. За кратко време Иван Тмушић је, према речима свог садашњег тренера, „прешао игрицу“, трновити пут од четвртог до најјачег ранга у земљи, да би као „први међу једнакима“

предводио свој тим у мечу са београдским „Партизаном“ у четвртфиналу Купа Радивоја Кораћа.

Шане, како је познат пријатељима, колегама и локалној јавности, кошарком је почео да се бави са 10 година. Иако истиче да никада није имао идола, каже да се увек дивио кошаркашкој памети и смирености Дејана Бодирогe.

– Први тренер био ми је Горан Радовић, под његовим вођством направио сам прве кошаркашке кораке. Потом нас је преузео Ђоко Лазовић, који је крајем деведесетих дошао у клуб и с њим смо направили велики успех. Из окружног такмичења смо дошли

до регионалног, где смо играли са Краљевом, Крагујевцем, Чачком...

Првом тиму се прикључио 2001. године, тако да му је до 2004. године клупска легенда Душко Пантовић упоредо био саиграч у првом тиму и тренер у јуниорском саставу. Било је то тешко време за клуб, после превирања на почетку те деценије, али је велики број играча из матичне општине у свом погону сачувало „Златибор“ од неког већег суноврата. Клуб је половином те декаде (2006/2007.) дошао до прилике за историјски успех, пласман у Б лигу. Шане још увек памти одлучујући меч, против „Железничара“ у Чачку.

– Смели смо и да изгубимо са 12 поена разлике, али се догодило да смо поражени са 16, тако да смо за четири поена остали без Б лиге. Тај меч је свакако нешто за чим и данас жалим на неки начин, али сами смо криви.

Када се клуб почетком наредне деценије суочио са испадањем у нижи ранг, ситуација је била веома тешка. – Пре свега психички је било тешко вратити нас на прави пут. Ипак смо успели, под вођством тренера Мишка Милојевића и вратили смо се за само годину дана. „Васкрсли“ смо под управом на чијем челу је био Вања Смиљанић, а после тога је клуб преузео актуелни председник, Рајко Пелверовић. Већ тада смо, на неки начин, утрли пут за оно што ће уследити пар година касније.

Размишљао сам да напустим кошарку

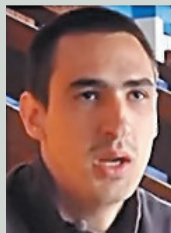
До прилике за остварење вишедеценијског сна дошло се у сезони 2014/2015. Тренер Владан Калоперовић селектирао је састав у којем су се нашла и позната имена.

– Тада нас је појачао Младен Шекуларац, вероватно најзвучније име у историји клуба и један од најбољих кошаркаша с којима сам играо. Жао ми је што није дуже остао у клубу, као играч или тренер. Дошао је и искусни Никола Мићевић и читава сезона је ишла на неки начин лагано. Неуспех се није узимао у обзир. Славље које је уследило после меча против При-

СТРАЈИН НЕДОВИЋ,
помоћни тренер КК Златибор

– Када је Шане раније размишљао о њовлачењу из кошарке, удео сам да га наговорим да се прегомисли, јер смо сви осећали да је њасман у највиши ранг веома близу и да он заслужује да буде део тима када се то догоди. Тренер Гуша и ја смо пред финале Кућа Србије разговарали са њим председником КСС-а Душаном Пројовићем и договорили доделу признања у Нишу. Шане је био веома изненађен, није ни знао за шта добија награду. Он је доказ за све клинче из ошћине да се кроз спорт чисти животи може уметити на прави начин.

РАДЕНКО СМОЛОВИЋ,
саиграч

– О Шанеу као особи моју само рећи све у суперлативу. Вредан момак, одговоран, без мане... Његова заслуга то клуб је немерљива, заједно са још јар момака који су остали овде у тешким тренуцима то КК Златибор. Све њихвале и награде је у њим заслужено. Штења је само што није раније дошло до оваквој клупској усјона, верујем да би његове амбиције биле веће и да би имао још усјешнију кошаркашку каријеру.

боја у Чајетини мислим да није надмашила ни прослава после пласмана у КЛС.

Клуб је у Б лиги провео само две сезоне, али је за то време стечено довољно искуства за нови искорак напред. – Опстали смо у лиги, а већ наредне сезоне направили сјајну екипу и ушли у КЛС. Ја сам на крају обе те сезоне размишљао да напустим кошарку, већ сам на неки начин био засићен, али сам на наговор околине, пре свега помоћног тренера Недовића, оба пута одустао од првобитне намере. И нисам се покајао.

Признање од Кошаркашког савеза Србије

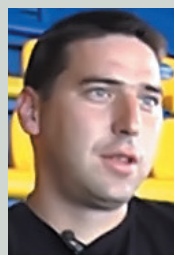
Дебитантска сезона у Кошаркашкој лиги Србије суочила је клуб са чињеницом да ће утакмице као домаћин морати да игра у дворани на Златибору, а не у чајетинској хали, за коју је нераскидиво везан више од три деценије. И поред тога, „Златибор” је остварио веома добре резултате, заузео четврто место и пласирано се у Суперлигу, где се изборио за плеј оф и дошао до прилике да се бори за АБА 2 лигу. На крају је заузео осмо место.

Као капитен Тмушић је почетком године подигао пехар на-

мењен освајачу Купа Србије, чиме је његов тим обезбедио одлазак у Ниш, на завршницу Купа Радивоја Кораћа.

– О самој утакмици са црно-белима је сувишно говорити. Незаборавно искуство. Свакако мислим да смо се приказали у добром светлу.

Непосредно пред меч Кошаркашког савеза Србије Шанету је уручио признање, као играчу који је са клубом прошао четири ранга, дошавши и до завршнице купа.

МИЛОШ ДИДАНОВИЋ,
некадашњи саиграч и друг из детињства

– Не знам шта бих рекао о Шанету, а да није похвално. Друзари смо од школских дана, уз њо смо и тренирали заједно дуго низ година. Наше друштво је толико да моју рећу да смо и на терену и ван њега били као један.

– Загревали смо се, када ми је помоћни тренер Недовић пришао и поменуо да треба да примим награду. Слушао сам званичног спикера, био сам веома изненађен, нико из клуба ми ништа није помињао... Вече пре тога, тренер Гуша ми је рекао: „Сутра почињеш меч”. „Коуч” посебно истиче то моје остварење, поме-

нуо је то и на конференцији после меча.

Одлука о „качењу патика о клин” овога пута је коначна. После 10 година рада у чајетинској хали, на чијем паркету је скоро дуго више времена боравио као кошаркаш, Шане се одлучио на покретање приватног посла.

– Случајно се догодило да у исто време окончај каријеру и напустим досадашњи посао у хали. Али, доста је било... Није мало скоро две деценије у кошарци. Осим ју-

ниорске двојне лиценце, када сам наступао и за „Плеј оф”, никада нисам имао контакте с било којим другим клубом. Нити сам имао жељу за тим, нити је било неких конкретних понуда. У сваком случају, боље није могло. Суперлига Србије, учешће на Купу Кораћа... Још само да ми се на опроштају појави неки евролигашки тим...

Шане истиче да је током каријере, поред породице и пријатеља, највећу подршку имао од супруге. – Супруга Снежана ми је највећи ослонац у животу. Показала је невероватно разумевање за моје обавезе око кошарке, тако да је током претходних година практично сама одгајила нашег сина и водила рачуна о њему. А и о мени (смех).

Занимљив генерацијски јаз кроз каријеру

Када се осврне на непуне две деценије кошаркашког битисања, не налази тренутке у којима би поступио другачије.

– Жао ми је једино што мој велики другар из детињства, Милош Дидановић, није остао дужи у кошарци, па да заједно прођемо све ове клупске успехе. Ми смо заједно почели да тренирамо, а заједно смо учили основну и средњу школу. Увек истичем и занимљив генерацијски јаз који сам прошао кроз каријеру. Када сам почињао саиграч ми је био Славенко Марић, који је имао преко 40 година, а сада су ту момци који су се родили када сам ја постао првотимац. Посебно ми је драго што сам на крају каријере сарађивао са Вањом Гушом, великим тренером и још већим човеком.

Иван Јанковић

КК „Златибор” осми у Суперлиги, Папић најбољи стрелац

Завршна разигравања у Суперлиги одгонетнула су све дилеме око тога ко ће од српских тимова догодине наступати у регионалним такмичењима. Кошаркаши „Златибора” су после пораза од Динамика (2-1) остали без борбе за пето место и директан пласман у АБА 2 лигу, тако да су имали шансу да се изборе за наступ на Јадрану кроз дуел за седмо место, са екипом „Вршца”. Испорпљујућа завршница сезоне узела је данак у редовима оба тима. На крају, тим са југа Баната ипак је био успешнији и славио са 2-1 у победама.

У сваком случају, иза чајетинског клуба је историјска сезона. У дебитантском наступу у Кошаркашкој лиги Србије „Златибор” је заузео четврто место у лигашком делу, пласиравши се у Суперлигу, где је дошао до плеј офа и разигравања за пласман у регионално такмичење. У кон-

курвенцији вечитих ривала „Црвене звезде” и „Партизана”, као и „Јадранаца” ФМП-а и „Мега Бемакса”, уз одлични „Борац” из Чачка, перспективни „Динамик” и респектабилан тим „Вршца”, Чајетина је као убедљиво најмања општина међу осам учесника плеј офа Суперлиге имала свог представника.

Тим је са клупе предводио Вања Гуша, који се у избору портала tvr.rs нашао на другом месту на ранг листи тренера у КЛС-у. Такође, у избору истог портала Драгослав Папић нашао се у идеалној петорци КЛС-а, а исти играч понео је касније звање најбољег стрелца Суперлиге.

Сезону ће Чајетинци памтити и по наступу на Купу Радивоја Кораћа, где су одмерили снаге са каснијим освајачем „Партизаном”. Том приликом капитену Ивану Тмушићу уручено је признање Кошаркашког савеза Србије као играчу који је са клубом прошао четири такмичарска ранга. Такође, вреди истаћи и чињеницу да је Светозар Поповић остварио први званично забележени „трипл дабл” за чајетински клуб, а својим асистенцијама је свакако обележио читаву сезону у домаћем првенству.

И. Ј.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ћира”

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Остварен највећи успех чајетинског фудбала

„Пласман у Прву лигу Србије је невероватан успех и награда за цео труд који смо уложили претходних година“, каже председник ФК „Златибор“ Вељко Радуловић, који истиче значај свесрдне помоћи локалне самоуправе и председника општине Милана Стаматовића

Вељко
Радуловић

Фудбалска сезона 2017./2018. остаје трајно упамћена у нашој општини – фудбалери „Златибора“ освојеним првим местом у првенству Српске лиге Запад остварили су пласман у Прву лигу Србије. У други такмичарски ниво у држави, у одабрано друштво квалитетних тимова из великих српских градова.

Постигао је тако овај тим „Златибора“, клуба основаног 1945. године, највећи успех у историји чајетинског фудбала. И то каквим темпом – за само пет година прескочена су четири ранга, увек и свуда играло се на победи, на свим теренима мушки борило за сва три бода. Од Златиборске окружне лиге до, ево, Прве лиге Србије. На понос свих наших љубитеља овог спорта, спортских радника и ентузијаста, локалне самоуправе... Остварено је оно о чему су овде санале генерације фудбалера, у чије време је клуб увек играо у нижим ранговима, далеко од елите.

Претходно је велике могућности ове екипе наговестио сјајан наступ у осмозонском Купу Србије, пласман у осмину финала. Клуб се затим најозбиљније посветио такмичењу у Српској лиги Запад, где се на крају домогао шампионског звања. И то у последњем колу првенства, када су само највећи оптимисти, с обзиром на предност главног ривала од два бода, веровали у повољан исход.

Ипак, вера није напуштала играче, стручни штаб, управу. То последње коло, играно у среду 13. јуна, било је бити или не бити за „Златибор“. Екипа је гостовала „Карађорђу“ у Тополи, где се рачунало на три бода, али није све у том тренутку од „Златибора“ зависило. Тада водећа пожешка „Слога“, са два бода предности коју је чврсто држала готово читаво пролеће, рачунала је да ће очекиваном победом у последњем колу на гостовању против прибојског ФАП-а задржати челну позицију и оверити титулу. Случај је хтео да се на тим одлучујућим мечевима догоде многа узбуђења и ситуације какве само фудбал може да режира, из којих су Пожежани изашли разочарани, а Златиборци с титулом – ФАП је успео да одоли нападима „Слоге“ и ту се меч завршио без голова, док је у Тополи „Златибор“ победио са 2:0. Довољно за Прву лигу Србије и историјски подвиг нашег клуба.

Уследило је, наравно, славље у Чајетини, радост свих у клубу и љубитеља фудбала у малој вароши због освојеног првог места. А кад се прослава стишала, уследиле су и анализе великог успеха. Не само овог, већ и вишегодишњег победоносног пута. Нема сумње да је, уз велике заслуге играча и тренера, председник ФК „Златибор“ Вељко Радуловић, за време чијег је амбициозног и мудрог руковођења клубом све ово постигнуто, можда и најзаслужнији што је исписана фудбалска историја. Разговарали смо с Радуловићем за „Златиборске вести“.

■ Како је изгледао тај успон „Златибора“ од Златиборске окружне лиге до пласмана у Прву лигу Србије, остварен за свега пет година, да ли сте овакав успех очекивали?

– Када сам 2013. године изабран за председника клуба, искрено нисам очекивао да ћемо овако брзо остварити пласман у Прву лигу Србије. Клуб сам

затекао у врло лошем стању, у средини табеле Златиборске окружне лиге, у петом рангу такмичења, а без елементарних техничких услова за функционисање. Основни циљ је био да клуб уопште опстане и постави се на здраве ноге. Изгледала је и Српска лига у том тренутку као готово неостварив циљ. Али амбиција је постојала, уверење да се уз упоран рад и паметно планирање, корак по корак, може нешто урадити. Очекивања су на крају превазиђена, а овај пласман у Прву лигу Србије је невероватан успех и награда за цео труд који смо уложили претходних година.

Истакао бих да смо у конкуренцији врло добрих, реномираних и познатих клубова из Смедерева, Аранђеловца, Пожеге, Уба, Ваљева, Пожаревца и других у Српској лиги Запад ми од старта знали шта хоћемо. Остварили смо успех кога још нисмо свесни, а време ће показати колики је он уствари. За подсећање, од укупно 2.500 клубова у Србији ми ћемо се такмичити међу најбоља 32.

Посебно морам напоменути и огороман успех у Купу Србије, где смо после освајања Купа Западне Србије елиминисали „БСК Борчу“ и суперлигаша нишки „Раднички“, а заустављени такође од суперлигаша „Чукаричког“, минималним резултатом.

■ Сви који прате фудбал знају да се до успеха и титуле у било којем такмичењу не долази без добре клубске организације и подршке локалне самоуправе. У којој мери је општина Чајетина допринела овом подвигу ФК „Златибор“?

– Велики значај у остварењу успеха имала је локална самоуправа својим системским деловањем и улагањима у области спорта последњих година. Председник општине Чајетина, господин Милан Стаматовић, препознао је као некадашњи играч и члан Управног одбора клуба значај фудбалских успеха и спорта уопште за нашу локалну самоуправу. Свесрдно је по-

беду и ерупцију радости свих који су искрено подржавали клуб. Спонтано славље уз трубаче било је неизбежно.

■ У којој мери је пут ка том успеху трасиран променом тренера на полусезони?

– Врло битан тренутак и, испоставило се, одличан потез била је промена тренера на полусезони, јер је Предраг Ристановић својим искуством, енергијом и фудбалском филозофијом био језичак на ваги који је ситуацију превагнуо на нашу страну. Хвала му за уложене напоре, хвала и свим играчима на залагању, ово је заједнички успех свих нас.

■ Чајетина је у овој сезони блистала у водећим спортовима. Поред највећег успеха фудбалера, историју су исписали и кошаркаши „Златибора“ пласманом међу осам најбољих екипа у држави. Какав је однос ова два тако успешна клуба?

– Иако влада мишљење да између КК „Златибор“ и ФК „Златибор“ постоји ривалитет, чак и нетрпељивост, руководства клубова су превазишла чаршијске приче, сујете и нагађања. Готово истовремено, уз велику сарадњу, остварили смо успехе наших клубова који су готово нестварни.

■ Пред фудбалерима „Златибора“ је првенство Прве лиге Србије, највећи изазов до сада. Какви су вам планови и амбиције?

– Сада нас очекује захтевно и врло тешко такмичење. Такође, заједно са локалном самоуправом морамо и инфраструктуру подићи на виши ниво како би „Швајцарија“ била спремна за спектакле од утакмица, са правим фудбалским гигантима са простора Србије. Настојаћемо да у наредном периоду достојно репрезентујемо и локалну самоуправу, али и Златиборски округ и ФС Западне Србије у савезном рангу такмичења. Задржаћемо играче који су изнели претходну сезону и значајно појачати тим како би се ухватили укоштац са најбољим клубовима у земљи. Упоредо с тим главним обавезама, омогућићемо да и дечаки у млађим селекцијама клуба наставе континуитет и такмичење у лигама ФС Западне Србије – каже председник ФК „Златибор“ Вељко Радуловић.